



Український



ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 31 жовтня 2008 року • № 122 (2074) • Ціна вільна

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ МІЛКОВОДДЯ НА ФОНІ ХАРКІВСЬКО-ДОНЕЦЬКОГО ПАСЬЯНСУ

Кубок України

1/8 фіналу

Оболонь — Ворскла — 1:4
Фенікс-Іллічівець — Таврія — 0:2
Закарпаття — Шахтар — 1:4
ПФК Олександрія — Дніпро — 1:1
(пен. 6:5)
Сталь А — ФК Львів — 2:0
ФК Харків — Металург Д — 0:2
Металіст — Арсенал — 3:1
Динамо — Зоря — 2:0

Поєдинки однієї восьмої фіналу національного Кубка були несподівано відтінені інтригуючою подією, головними учасниками якої (принаймні, віртуальними — на сторінках ЗМІ) стали блискучий форвард харківського "Металіста" Джексон Авеліно Коельо (у народі просто "Жажа"), заступник гендиректора цього ж клубу Євген Красников і донецький ФК "Шахтар", куди, за чутками, сватають двох вищезазначених осіб уже з першого січня наступного року. Чим усе завершиться наразі невідомо, але якщо ці два пере-

ходи таки відбудуться, "Металіст" миттю перестане вважатися серйозним гравцем на ігровому столі під назвою "Футбол в Україні", внаслідок чого омріяна багатьма поява третього вітчизняного гранда виявиться фікцією.

Що ж до безпосередньо чергового раунду змагань за національну Чашу, то запам'ятається звітна стадія, звісно ж, сенсаційним вильотом "Дніпра". Ця подія продовжила серію ганебних провалів у ювілейному для клубу році (очевидно, дев'яносту річницю з дня заснування у Дніпропетровську свят-

кувати не будуть). Безсумнівною виглядає потреба щодо значних змін усередині клубу й команди, головною з яких є поява по-справжньому авторитетного і досвідченого тренера, інакше на дітище І. Коломийського очікує подальший регрес (із нового року безробітним стає, не побоюю цього слова, геніальний В. Газзаєв, — можливо, варто запросити його змінити російську прем'єр-лігу на українську?).

На жаль, усі поєдинки Кубка пройшли без значного інтересу з боку по-

ціновувачів гри: складається враження, що зацікавлення у виграші цього турніру виникає не раніше, ніж на стадії півфіналу. Низка колективів ("Динамо", "Шахтар", "Металіст") грали виразно дублюючими складами, що вдало характеризує істинний статус змагання. Сьогодні відбудеться жеребкування наступного етапу, — можливо, чвертьфінали змусять команди "повернутися передом" до Кубка. Нам на радість.

Володимир БАНЯС.



Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на грудень — до 10 листопада.

КИЇВ

“Оболонь” — “Ворскла” — 1:4 (1:1).

28 жовтня. 14.00. Стадіон “Оболонь”. 2 000 глядачів.

Судді: М. Родіоненко (Луганськ), О. Муравйов (Маріуполь), М. Левко (Чернівці).

Делегат ФФУ: В. Безсмертний (Кіровоград).

Київ: Штанько, Нивинський, Лозинський, Лен (Вишняк, 79), Яворський (Малиш, 82), Свиницький (Кобзев, 73), Рожок, Куценко, Антоненко, Кармалита, Онисько. Тренер: **Юрій Максимов**.

Полтава: Остапенко, Медвед, Песков, Даллук, Маркоський (Сачко, 40), Чичиков (Янузі, 46), Кравченко, Главина, Десподовський (Чеснаков, 86), Кулаков, Джуричич. Тренер: **Микола Павлов**.

Голи: Онисько (14) — Кулаков (17), Онисько (77, у свої ворота), Кравченко (81), Сачко (90+2).

Попередження: Кулаков (38), Кравченко (85).

Вилучення: Кармалита (23).

Виправдовувати переможеного — річ невідчужлива. Та справді, заради скажемо: і гра була цікава з боку обох команд, і менш іменитий суперник до певного моменту проводив поєдинок на рівних із представником елітного дивізіону.

Почали “пшовари” добре — першими забили гол. Зробив це Павло Онисько ударом головою після навесу зі штрафного у виконанні Валерія Куценка. Проте довго святкувати господарям не довелося: за кілька хвилин полтавчани організували атаку правим флангом, і Кулаков, який увірвався у штрафний майданчик з гострого кута “розстріляв” Штаньку.

Ключовий момент у матчі стався на 23-й хвилині. Але перед цим необхідно зазначити, що арбітр Родіоненко спочатку дав можливість дещо жорстко грати обом командам. Тому покарання у вигляді вилучення Кармалита за фол у центрі поля на Маркоському виглядає неоднозначним. Може, потрібно було обмежитися жовтою картою... Інша справа, що в подальшому дії арбітра склали враження непринципових. Якщо вже піднята така планка покарань, то чому ж грубий підкат ззаду Сергія Кравченка у другому таймі не потягнув на червону картку, а лише на “гірничник”? Словом, питання до роботи арбітрів залишилися.

Навіть граючи у меншості, “Оболонь” протидіяла ворсклянам на рівних. Що більше спливав час, то більше відчувалося, що або буде додатковий час, або долю матчу вирішить один гол. Власне, незважаючи на підсумковий результат, все вирішив один гол. Фізики господарям на весь матч не вистачило. Попереду лишився один Павло Онисько, якому було важко одному протидіяти проти усього захисту. Ініціатива перейшла до полтавців, які підбирали ключі до воріт Артема Штанька, атакуючи то з флангів, то по центру. На 78-й хвилині у полтавців пішла подача зі штрафного, м'яч по дорозі до воріт зачепив голову кількох гравців обох команд і знайшов Павла Ониська. Капітан киян намагався вибити “шкіряного”, але замість того забив у свої ворота. І вже далі господарі зупинилися. Стало зрозуміло, що звести рахунок до нічий буде нелегко. Хоча вони й спробували. Та кинувшись відіграватися, послабили захи-

сну лінію. І третій гол у ворота Штанька виник у результаті дірки у захисті. Скориставшись помилкою захисника, віч-навіч з голкіпером вийшов Кравченко. Сергій не став зближуватися з воротарем, а просто пробив у “дев'ятку”. Четвертий гол, як такий, уже не мав великої ваги, єдине, що залишив по собі осад, оскільки Сачко, отримуючи голюву передачу, перебував у явному офф-сайді. Значення гол не мав, та все ж таки якось не дуже приємно. Гру бачать не всі, а рахунок — кожен. Чи хто згадає згодом, що протистояння киян елітному супернику було гідним?

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

УЖГОРОД

“Закарпаття” — “Шахтар” — 1:4 (0:1).

29 жовтня. 14.00. Стадіон “Авангард”. 5000 глядачів.

Судді: О. Шмигельський, В. Пономарьов, А. Філевич (усі — Львів).

Делегат ФФУ: Тютюн О. (Київська область).

Ужгород: Бабенко, Чижевський, Шопін, Браїла (Кіктов, 74), Єсин, Микуляк, Костюк, Коц, Ярош, Жерш (Давидов, 33), Невуче. Тренер: **Михайло Іваниця**.

Донецьк: Худжамов, Федецький, Іщенко, Езерський, Рац, Левандовський, Гай, К. Кравченко, Вілліан, Селезньов (Гладкий, 56), Морено. Тренер: **Мірча Луческу**.

Голи: Костюк (70) — Селезньов (14), Вілліан (48), Морено (63), Рац (86, з пенальті).

Попередження: Іщенко (38), Морено (59), Федецький (75).

Дамоклів меч відставки навис над румунським наставником “Шахтаря”, неначе над ліричним героєм славнозвісної новели “Маятник і провалля” Е. А. По. У цій ситуації тренер (триразовий чемпіон України), складається таке враження, залишається холоднокривним: дії Луческу щодо керівництва довіреною йому командою навіють думки про те, що або ж там усе під його цілковитим контролем, або ж “коучу” гірників уже однаково і все він для себе вже вирішив. “Домнул Мірча” продовжує гнути лінію відносно

використання гравців своєї команди в залежності від рангу турніру: в Лізі чемпіонів грає один склад (назвемо його “легіонерським”, інакше кажучи, “бразильським”), у внутрішніх змаганнях, особливо зі слабкими суперниками, на полі з'являється багато наших співвітчизників. В основу на поєдинок із непретензійним “Закарпаттям” тренер донецчан виставив феноменальну, як для “Шахтаря”, кількість українців — аж сім (серед них такі “раритети”, як Худжамов, Федецький і К. Кравченко), доповнивши їх варягами із числа тих, кого рідко бачимо на полі (а деяких, як наприклад Морено чи Вілліана, краще б узагалі не бачити). Матч проходив із беззаперечною перевагою “Шахтаря”, проте, як це зазвичай трапляється з гірниками цього сезону, вони таки могли оступитися: коли всередині другого тайму Костюк скоротив відставання, забезпечене двома голами Селезньова й Вілліана, а ще за кілька хвилин Ярош опинився віч-на-віч із Худжамовим, тимчасово спинилося не одне “шахтарське” серце і не з одного вболівальницького рота вилетіли лайливі слова на адресу гірників (які, згідно з поширеною нині в Донецьку рекламою, “пройшли перезавантаження на вищий рівень”). Однак цього разу все обійшлося — третій “укол” Раца послав “руси́нів” у нокдаун а “Шахтар” до чвертьфіналу.

Володимир БАНАС.

ОЛЕКСАНДРІЯ

ПФК “Олександрія” — “Дніпро” — 1:1 (1:1, 0:0). 6:5 — по пен.

29 жовтня. 17.00. Стадіон “Ніка”. 5 000 глядачів.

Судді: С. Бойко (Київська обл.), В. Давидов (Кременчук), І. Пономаренко (Миколаїв).

Делегат ФФУ: С. Дзюба (Київ).

Олександрія: Мусин, Куций, Черданченко, Сирота (Маринчук, 75), Казанюк (к) (Погорелов, 89), Тарасенко, Лисюк (Булличев, 73), Запорожан, Шупик, Гітченко, Постолатьєв. Тренер: **Юрій Коваль**.

Дніпропетровськ: Старцев, Климавичюс (Лисицький, 46),

Воробей, Русол (к), Денисов, Холек (Белік, 46; Каверін, 82), Давідсон, Назаренко, М. Пашасв, Льопа, Карноза. Тренер: **Володимир Безсонов**.

Голи: Постолатьєв (38) — Карноза (4).

Попередження: Гітченко (4) — Климавичюс (25).

Давно вже стадіон в Олександрії не був таким заповненим, а на фанівському секторі висів банер “Олександрія — до бою”. Мабуть, саме такий настрій вболівальників і вплинув на настрій господарів поля.

Звісно, з самого початку імениті гості заволоділи ініціативою і почали тиснути на ворота Мусина. Це відразу ж принесло свої плоди. Пашасв на лівому фланзі легко обіграв Запорожана, увійшов до штрафної і відкотив в центр. М'яч вже вилетів за межі штрафної площі, де зустрівся з ногою Карнози — 1:0. Після цього гра заспокоїлася, а хвилини з двадцятої господарі почали теж створювати моменти. Особливо старався на правому фланзі Лисюк. Після чергової атаки олександрійці заробили право на кутовий удар. Подачу на дальню штангу замикав Володимир Постолатьєв. М'яч з відскоком від газону влетів в сітку воріт Старцева.

Весь другий тайм та додатковий час дніпропетровці провели на половині поля господарів, але так нічого й не змогли вдіяти з добре організованою обороною підопічних Ковалів. А в пенальті, як і водиться, пощастило тим, хто захищався. У складі дніпрян “відзначилися” Воробей та Денисов, які не змогли переграєти кіпера олександрійців.

Олександр ОЗІРНИЙ.

ХАРКІВ

“Металіст” — “Арсенал” — 3:1 (2:0).

29 жовтня. 19.00. Харків. Стадіон “Металіст”. 9 500 глядачів.

Судді: А. Шандор (Львів), В. Ольшанецький (Івано-Франківськ), Г. Литвинов (Луганськ).

Делегат ФФУ: А. Гаваші (Ужгород).

Харків: Бажан, Конюшенко, Бабич, Обладович, Селін, Курилов, Трішович, Поступаленко

(Войтенко, 85), Зеє, Барилко (Бутенко, 59), Коваль (Джакобія, 46).

Київ: Рева, Мандзюк, Распов, Литовченко (Олійник, 30), Симоненко, Закарлюка (Заваров, 52), Євсєєв, Старгородський, Хомин, Жоземар (Ессолла, 65), Лисенко.

Голи: Коваль (6), Обладович (27), Зеє (90+3) — Старгородський (68, пн.)

Попередження: Трішович (88).

Господарі перемогли киян резервним складом. Із наближених до основи були тільки Бабич, Конюшенко, Обладович, Трішович та Зеє. Ось як пояснив таке рішення другий тренер команди Олександр Іванов (Мирон Маркевич поїхав до Німеччини дивитися на “Герту”): “Тут є декілька причин. Перша. Природно, є певні пріоритети у команди, яка грає зараз у чемпіонаті та на Кубок УЄФА. Це не означає, що ми відмовлялися від Кубка України. Тут попутно з'явилася ще інша проблема. У нас дуже багато молодих, на наш погляд, перспективних футболістів, але у них не було можливості проявити себе в іграх високого рівня. Товариські матчі, ігри дубля — це не той рівень. Отже, ми ухвалили рішення: з “Арсеналом” гратимуть ті, хто менше отримує ігрової практики в іграх чемпіонату, і перспективні гравці молодіжної збірної, як-от Курилов і Поступаленко, котрі, в принципі, є майбутнім харківського футболу”.

Олександра Заварова також запитали, чи не збирався він теж виставити дублерів. На це тренер відповів так, що писати звіт про той матч відпала будь-яка необхідність: “Ви розумієте, я б хотів поставити дублерів, але у мене їх немає. Там грають хлопці 1991 року народження. Я б із задоволенням так вчинив, і не було б жодних проблем. Але я спілкувався з фахівцями, і вони сказали: фінал все одно буде один”. Тобто, каноніри ще до початку матчу знали, що шансів у них небагато.

Матч вийшов дуже видовищним і “винні” в цьому молоді футболісти харківського клубу. Вони грали з таким бажанням і завзяттям, що у киян практично не було шансів. Можливо, когось із цих хлопців Мирон Богданович випустить і в матчі проти “Герти”. Особисто мені сподобався Антон Поступаленко на позиції плеймейкера (йому б ще в швидкості додати).

Ігор БЄЛОВ.

СУМИ

ФК Харків — “Металург” Д — 0:2 (0:1).

29 жовтня. Стадіон „Ювілейний”. 2200 глядачів.

Судді: С.Шебек, С.Цимбал, Є.Халамендик (усі — Київ).

Делегат ФФУ: Г.Лисенчук (Київ).

Харків: Ходанович, Соколенко, Піхур, Тарасов, Скляр, Федота, Бойченко, Гринченко (Нагінайлов, 48), Городов, Бєлий, Рибейро (Співак, 64). Запасні: Швайченко, Сірик, Процюк, Кривенець, Мурга. Тренер: **Сергій Мізін**.

Донецьк: Воробйов, Маріо Сержио, Чечер (Прийма, 79), Білозор, Боавентура, Березовчук, Аракелян, Ткаченко, Фабінью, Шищенко (Даниловський, 76), Кінгсли (Ситник, 72).



Олександрійський шлагбаум.

Запасні: Дишленкович, Фернандеш, Макридіс, Дімітров. **Тренер:** Нікола Костов.

Голи: Фабиньо (22), Кінгслі (62).

Попередження: Соколенко (81).

Стартовий склад харків'ян свідчив про те, що команда не збирається продовжувати боротьбу в національному кубку. І справді, яка різниця: не вилетити у 1/8 фіналу, вилетити у наступному раунді. Ліпше поберіти сили на наступний матч чемпіонату. Так, із гравців, що кували нічию у матчі з „Шахтарем“, на поле стадіону „Ювілейний“ цього дня не вийшов ніхто. Тільки Рибейро та Городов, які тоді з'явилися протягом поєдинку.

Донецчани навпаки розбавили склад гравцями основи та дубля, давши відпочинок лідерам команди. Не дивно, що проблем у звітному матчі у команди Костова не виникло. Та й клас команд не порівняти, і в турнірній таблиці суперників розділяють 15 сходинок. А якщо пригадати нещодавній поєдинок чемпіонату країни, в якому донецчани декласували харків'ян із рахунком 3:0, то багато що стає зрозумілим.

Дебют зустрічі, так само як і вся гра, був за гостями. Підопічні Костова досить швидко показали, хто на полі господар. Гравці півзахисту донецької команди завдяки кращому контролю м'яча захопили ініціативу. В середині першого тайму стався гол. Чергова атака гостей на правому фланзі завершилася точною передачею Кінгслі у штрафний, де Фабиньо одним дотиком прийняв м'яча, а другим послав його в сітку воріт — 0:1. У другому таймі перевага гостей стала ще відчутнішою. На 62-й хвилині прохід Маріо Сержіо по флангу завершився точною передачею у штрафний майданчик, де нігерієць Кінгслі спокійно прийняв м'яча і спрямував його у дальній кут воріт — 0:2. Гра була зроблена.

Михайло РЕЗНІК.

КИЇВ

„Динамо” — „Зоря” — 2:0 (2:0).

29 жовтня. 19.00. Стадіон „Динамо” ім. В. Лобановського. 4 500 глядачів.

Судді: А. Абдула, О. Плужник, С. Букреев (усі — Харків).

Делегат ФФУ: В. Дердо (Іллічівськ).

Київ: Шовковський, Допілка, Асатіані, Саблич, Романчук, Гіоане (Єременко, 46), Морозюк (Милевський, 60), Чернат, Нінкович (Зозуля, 46), Ярмоленко, Шацьких. **Тренер:** Юрій Сьомін.

Луганськ: Комарицький, Каменюка, Храмцов, Половков (Щемакурідзе, 9), Коротецький, Шевчук, Скоба (Колесніченко, 60), Райчевич, Гомес (Джихані, 70), Жуніор, Віденко. **Тренер:** Анатолій Волобуєв.

Голи: Ярмоленко (16), Саблич (22).

Попередження: Саблич (62) — Храмцов (25), Коротецький (76).

Вилучення: Коротецький (82).

Нещодавно команди зустрічалися в рамках чемпіонату, і ось нова зустріч у Києві, але вже у розіграші Кубка. І знову столичний гранд вирішує долю поєдинку у стартовий відрізок зустрічі. Тоді, як ви пригадус-



Морозюк та К° отримали черговий шанс.

те, цифри на табло до 15-ї хвилини були 4:0, а матч, зрештою, завершився — 5:0. Сьогодні ж кияни другим складом до 22-ї хвилини вели — 2:0. Це красномовно свідчить про різницю у класі команд.

Юрій Сьомін дав відпочити провідним гравцям, випустивши на матч із „Зорею” виконавців, які мають мало ігрової практики. За неповних три з половиною місяця „Динамо” провело двадцять два матчі (до речі, „Зоря” всього чотирнадцять), а провідні гравці додатково зіграли по три-чотири зустрічі за збірну. Втома, що накопичилася, дається взнаки, ось Юрій Павлович і дав відпочити лідерам. У ворота повернувся Шовковський. У центрі захисту — Асатіані та Саблич, на лівому фланзі — Романчук, правому — Допілка. Опорний півзахисник вас — Гіоане. По флангах і в середині поля — Нінкович та Морозюк, диригував Чернат. Пара форвардів — Шацьких — Ярмоленко.

„Динамо” відкрило рахунок на четвертій хвилині. Чернат подав штрафний, хтось із киян продовжив головою політ м'яча, і Асатіані головою переправив його у ворота. „Біло-сині” вже почали неквапливо святкувати гол, але, як виявилось, боковий арбітр зафіксував положення поза грою. Рахунок було відкрито трохи згодом. Довгу передачу зліва прийняв Шацьких і з гострого кута бив по воротах, Комарицький м'яча відбив, але першим на добиванні опинився Єрмоленко — 1:0. У середині першого тайму Морозюк так подав кутовий, що ледве не закрутив „сухий лист”. А ось повторна подача від Черната точно на голову Саблича виявилася результативною — 2:0.

Надалі гра заспокоїлася, що й не дивно. „Динамо” не дуже хотіло йти вперед і „Зорі” не давало грати. За весь матч у луганчан було кілька більш-менш небезпечних моментів і ударів, але все йшло повз ворота або Шовковський грав на випередженні. А динамівці мали кілька хороших шансів. Зозуля, який вийшов на заміну у перерві, головою бив після навісу справа, але добре зіграв голкіпер гостей. Милевський

знущався над захистом „Зорі”, як хотів. Особливо наприкінці поєдинку, коли Артема виводили двічі майже віч-на-віч, але відзначитися йому так і не вдалося. У „Зорі” ще й вилучення відбулося. Коротецький протягом кількох хвилин двічі грубо зіграв — і пішов відпочивати. А насамкінець ще й Чернат справа зряче технічно завадав удару у дальню дев'ятку, але свій черговий сейв зробив воротар.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

КАЛІНІНЕ

„Фенікс-Іллічівець” — „Таврія” — 0:2 (0:0).

29 жовтня. 14.00. Стадіон „Юність”. 1 500 глядачів.

Судді: Є. Абросимов (Одеса), А. Свистун (Чернігів), О. Білоус (Черкаси).

Делегат ФФУ: Ю. Корбут (Київ).

„Калініне”: Чурилов, Донюшкін (Кванін, 46), Возний, Поляниця, Саванчук, Шевченко, Патула, Данченко, Прокопченко, Грищенко, Станіслав (Мустафаєв, 46). **Тренер:** Олександр Гайдаш.

„Симферополь”: Дикань, Хайдучек, Йокшас, Алундеріс (Донець, 33), Зборовський, Ференчак (Шмаков, 74), Любенович, Гігіадзе (Артеменко, 71), Ковпак, Гоменюк, Ідахор. **Тренер:** Сергій Пучков.

Голи: Зборовський (51), Гоменюк (75).

Попередження: Прокопченко (22), Грищенко (31), Шевченко (90+1) — Зборовський (52), Любенович (88).

Матч у Калініно став справжнім святом перш за все для місцевих любителів футболу: чи варто говорити про те, що стадіон „Юність”, розрахований на 1300 глядачів, був заповнений вщерть.

Сергій Пучков уже традиційно зробив перестановки в захисті команди: цього разу місце у воротах зайняв Дикань, тріо захисників склали Йокшас, Алундеріс і Хайдучек. Не обійшлося і без змін (на жаль, вимушених) у середній лінії — на предматчевій розминці травму отримав Голайдо. Ліву бровку наставник довірив Зборовському, на правому фланзі розташувався (більш, ніж несподівано) Ков-

пак, у центрі — відтягнуті назад Ференчак та Любенович, а також Гігіадзе на позиції під двома нападниками — Ідахором і Гоменюком.

„Таврія”, як і належить фаворитові, почала дуже активно, хоча першого прицільного удару гостям вдалося завдати лише на восьмій хвилині: Зборовський низом пробив із лінії штрафного майданчика — голкіпер калінінців Чурилов зумів накрити м'яча. За дві хвилини стовідсотковий голевий момент втратив Гігіадзе.

Господарі не пішли в глухий захист і на 11-й хвилині провели відмінну контратаку — лише майстерність Диканя врятувала „Таврію” від неприємностей після удару Саванчука з 20-ти метрів. А незабаром рятувати свої ворота вже довелося Чурилову. Спочатку після удару Хайдучека зі штрафного, потім переривати вихід віч-на-віч з Гігіадзе.

А на 33-й хвилині біля воріт суперника серйозну травму одержав Алундеріс — футболіста відвезла „Швидка допомога” (за попередньою інформацією, у литовця перелом руки).

Після перерви симферопольці додали у грі, і оборона господарів відверто посипалася. Два супермоменти не використав Ідахор: спочатку нігерієць не дуже вдало перекинув м'яча через Чурилова, а потім не зумів переграти воротаря із двох метрів.

Але на 51-й хвилині фарт залишив господарів: удар Зборовського з лівого кута штрафного майданчика сходу в дальній кут воріт виявився з розряду тих, що не беруться, — 0:1.

На досягнутому таврійці не зупинилися, і протягом наступних 15-ти хвилин створили, як мінімум, шість залізних голевих моментів, але жодного з них не реалізували.

А на 75-й хвилині „Таврія” таки забила другий гол: Любенович зі штрафного навісив м'яч на лінію воротарського — і захисники „Фенікса” відверто проґавили високий стрибок Гоменюка — 0:2.

Борис ЛЕВІН.

АЛЧЕВСЬК

„Сталь” — ФК „Львів” — 2:0 (1:0).

29 жовтня. 17.00. Стадіон „Сталь”. 3 500 глядачів.

Судді: О. Дердо (Іллічівськ), С. Соботюк, С. Боклажко (обидва — Київ).

Делегат ФФУ: А. Малаховський (Запоріжжя).

Алчевськ: Бабак, Пасічніченко, Лоц, Назаренко, Трухін, Валеев, Дорошенко, Гавриш, Муховиков (Лисицин, 90+4), Піднебенний (Акименко, 46), Міщенко. **Тренер:** Вадим Плотников.

Львів: Радь (Шевчук, 63), Романюк, Вашук, Жданов, Кицута (Полтавець, 71), Б. Баранець, Даньків, Г. Баранець, Федорчук, Худзик, Гордієнко (Котенко, 46). **Тренер:** Сергій Коваленко.

Голи: Назаренко (28), Гаврик (88).

Попередження: Трихін (65), Акименко (77) — Котенко (68), Худзик (78).

У першому таймі обидві команди грали з великою обережністю, а тому небезпечних моментів довелося чекати досить довго. Як футболісти „Сталі”, так і гравці „Львова” намагалися налагодити комбінаційну гру, але всі комбінації переривалися вже на другій-третьій передачі. Цьому сприяло й суддівство — головний арбітр свистів настільки часто, що малюнку гри як такого в першому таймі практично не було. Цілком природно, що, не маючи можливості доходити до штрафних, у гравців залишався єдиний вихід, — перевіряти голкіперів дальніми ударами. У перші півгодини зустрічі біля воріт алчевської команди можна відзначити удар Григорія Баранця метрів із двадцяти — Бабак кулаками відбив м'яча; біля воріт львів'ян — постріл Міщенка метрів із тридцяти, після якого м'яч пройшов у півметр від ближньої дев'ятки воріт Радя. А на 28-й хвилині фактично перша хороша атака у матчі, яку провела „Сталь”, призвела до першого кутового біля воріт „Львова”. Після подачі зі стандарту на ближню стійку Назаренко зблизська буквально заніс м'яча у сітку — 1:0. Гості з відповіддю не забарилися, і лише через п'ять хвилин Бабак двічі виручив господарів від пропущених голів. Та й надалі львів'яни намагалися відігратися, але марно...

У другому таймі малюнок гри істотно змінився. Із появою на полі Акименка, який почав діяти на позиції правого півзахисника, алчевці додали в атаці й зуміли налагодити володіння м'ячем. За всю другу половину звітнього поєдинку гості, яким потрібно було відігратися, лічену кількість разів перейшли центр поля. Єдиний реальний потенційно небезпечний момент у „Львова” був у середині другого тайму, коли Котенко втік від двох захисників „Сталі”. У метрі від штрафного Трухін ціною попередження все ж таки зумів у підкаті забрати м'яча у нападника, ліквідувавши вихід на побачення з Бабаком. Загалом же весь другий тайм алчевці провели в атаках на ворота львів'ян. А крапку у матчі господарі поставили після чергового провалу в обороні „Львова”. Після довгої передачі з лівого флангу на дальню стійку Міщенко головою скинув м'яча уздовж воріт на Гавриша, який сходу вгатив його в сітку, — 2:0.

Артем ЦИГАНЕНКО.

З перших уст

Віталій МАНДЗЮК:

"У НАШІЙ ГРІ ПРИСУТНЯ НЕРВОЗНІСТЬ"



Не найкращі часи зараз у столичного "Арсеналу". Команду Заварова полонила криза, і коли вона закінчиться, ні сам Заваров, ні самі футболісти не можуть сказати. Чому таке відбувається з досить доброю командою напередодні гри з запорізьким "Металургом", "УФ" розповів оборонець Віталій Мандзюк.

— Віталію, останню перемогу "каноніри" здобули аж у сьомому турі, коли на виїзді був обіграний ФК "Львів"...
— Складно нам без перемог. Через це в наших діях з'явилася

дійсно, часто перемагає, демонструючи при цьому якісний футбол. Завтра очікується цікава гра, оскільки одна команда намагатиметься вийти з кризи, а інша — продовжити свою безпрограшну серію.

— Як охарактеризуєте "Металург"?

— Перш за все, "козаки" сильні своєю дисципліною, яку команді прищепив Анатолій Чанцев. Також "Металург", наскільки я знаю, добре грає вдома.

— А яка зараз головна проблема у грі "Арсеналу"?

— Все спірається на психологію. Наче і футболісти у команді підібрані не гірші, ніж в інших командах, як у фізичному, так і в технічному плані, а результату немає. Можливо, якщо нас "прорве" у цій грі, то ми відчемо позитивний сплеск і надалі нам буде простіше.

— Чому команда останнім часом мало забиває — два голи в п'яти останніх матчах чемпіонату?

— Я думаю, в цьому винна вся

команда, а не хтось окремо. Причина? Навіть не знаю.

— В останньому кубковому поєдинку "каноніри" програли напіврезервному складу "Металіста".

— От про що я й говорив раніше. Психологічно вийшли на передматчеву розминку, дізналися, що проти нас гратиме не основний склад і недооцінили противника. Думали, що переможемо на одній нозі, а вже у дебюті гри пропустили два м'ячі. Спохилися, відіграли один, але отримали непотрібний гол, а знову відігратися вже не було часу.

— Останнім часом щось незрозуміле коїться в "Арсеналі". Ессолі спалили машину, а футболіст стверджує, що це на нього так клуб "тисне"...

— В першу чергу, це його особиста справа. Що я можу тут коментувати? У команді він добре поводить з хлопцями. В останній грі з "Металістом" вийшов на заміну. Наче в нього все добре. Поїхав з нами до Запоріжжя. А про те, що у нього якийсь конф-

лікт з керівництвом, напевне, краще в нього запитати.

— Вістів "Арсеналу" не додає й те, що по ходу сезону її залишив Беньо і подався на тренерську стежку.

— Мабуть, йому запропонували вигідні фінансові умови плюс перед цим він травмувався і вирішив за краще повісити бутси на цвях. З командою попрощався як і належить капітанові. Побажав нам успіхів.

— Ви задоволені тим, як складається ваша кар'єра в "Арсеналі"?

— Не можу стверджувати, що задоволений, адже команда тривалий час не знає смаку перемоги. Але, в цілому головне для мене зараз — ігрова практика. Я дуже задоволений тим, що мені після травми довіряють місце в основі, незважаючи на те, що я не демонструю своєї кращої гри.

— Коли у вас закінчується термін оренди?

— У мене угода з "Арсеналом" на рік, тобто до наступного літа. А з "Динамо" контракт до 2012 року.

— Сподівається ще закріпитися в "Динамо"?

— Авжеж хочеться.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

АФІША

"ШАХТАР" — "ЗОРЯ"
1 листопада — субота.
14.00

Пряма трансляція на телеканалі "Україна"

Суддя: С. Даньковський (Київ)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 2:0

"МЕТАЛУРГ" З — "АРСЕНАЛ"
1 листопада — субота.
16.00

Суддя: О. Дердо (Іллічівськ)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 1:0

"ІЛЛІЧІВЕЦЬ" — ФК "ХАРКІВ"

1 листопада — субота.
17.00

Суддя: Ю. Можаровський (Львів)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 1:0

"ДИНАМО" — "КАРПАТИ"
1 листопада — субота.
18.00

Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ
Суддя: В. Швецов (Одеса)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 3:0

"МЕТАЛІСТ" — "ЧОРНОМОРЕЦЬ"
1 листопада — субота.
19.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: І. Іщенко (Київ)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 2:0

"ВОРСКЛА" — "МЕТАЛУРГ" Д
2 листопада — неділя.
16.00

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1
Суддя: Т. Хауге (Норвегія)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 1:0

ФК "ЛЬВІВ" — "ТАВРІЯ"
2 листопада — неділя.
16.00

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"
Суддя: О. Зубарев (Слов'янськ)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 1:1

"ДНІПРО" — "КРИВБАС"
2 листопада — неділя.
18.00

Пряма трансляція на телеканалі ТЕТ
Суддя: О. Шмигельський (Львів)
Дискваліфіковані:
Прогноз "УФ" — 2:0

ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОГНОЗІВ

"Динамо" — "Карпати"

У киян сьогодні надскладний графік — команда фактично щотижня грає по два матчі, а враховуючи те, що динамівська лава запасних довга тільки формально, а також велику кількість травмованих, може виникнути враження про наявність реальних шансів у львів'ян бодай на нічию. Проте згадане враження є хибним. — нині ці клуби на різних полюсах і це зумовить легку перемогу "Динамо".

"Шахтар" — "Зоря"

Прогнозувати підсумок матчів "Шахтаря" в цьому сезоні є справою воістину невдячною — команда так часто втрачає очки, що власну репутацію "підмочив" не один місцевий футбольний "Нострадамус". Кожного разу, коли здається, ніби від-

ступати гірникам уже нікуди, вони результатом (і грою також!) демонструють, що таки є куди. Тому традиційно пророкуємо перемогу підопічних Луческу, а як там вийде — побачимо.

"Металург" З — "Арсенал"

Славне місто над Дніпром стане свідком двобою своїх улюбленців із "бездомними" київськими канонірами. Ці команди поєднує спільна й сумна риса — невизначеність конкретних завдань на сезон, унаслідок чого й виникають у них такі різкі перепади і в грі, і в результаті (це переважно стосується запоріжців). Найімовірнішим підсумком матчу можлива мінімальна перемога господарів на тлі анемічних потуг "бравих хлопців-арсенальців".

"Іллічівець" — ФК "Харків"

Що можна очікувати від поєдинку двох колективів-аутсайдерів, які, зазвичай, крім старанності, нічого запропонувати не можуть? Маріупольці, як-то кажуть, у „грі за шість очок“ подолають знекровлених (і у прямому, й у переносному значенні) матчем із "Шахтарем" харківських муніципалів.

"Металіст" — "Чорноморець"

Бронзовий призер двох останніх національних першостей має без особливих перепон перемогти підопічних Віталія Шевченка. З одного боку, команда Мирона Маркевича буде більш стомленою за рахунок участі в Кубку України (одесити, нагадаю, „вилетіли“ звідти), однак з іншого, "хор-

ки" і "моряки" сьогодні — це дві великі різниці (головна з яких у тому, що "Металіст" — це дійсно футбольний клуб, тоді як "Чорноморець" є лише частинною бізнес-структурою, причому далеко не першорядною).

"Ворскла" — "Металург" Д

Як здається багатьом оглядачам, після домашньої поразки від харків'ян команда, "зліплена" тренером Ніколою Костовим, повинна "посипатися". Ми схилиємося до такої ж думки, бо вважаємо, що "Ворскла" має перервати відносно затишну смугу невдач і порадувати нас тим веселим футболом, який команда демонструвала на початку сезону.

ФК "Львів" — "Таврія"

Найбідніший, за загальним уявленням, клуб прем'єр-ліги

прийматиме найпівденніший. У обох командах змінилися наставники, що наразі краще вплинуло на львів'ян. Не дуже видовищний матч принесе нічийний результат, який стане першим очковим здобутком Сергія Пучкова.

"Дніпро" — "Кривбас"

Індустріальне дербі цікавить з точки зору процесів, функціонуючих нині в "Дніпрі": що саме відбувається з цим колективом і поза ним, не знає достеменно ніхто. Але попри всі проблеми дворазовий чемпіон СРСР повинен здолати криворіжців, існування яких виглядає (принаймні, з висоти київських пагорбів) узагалі безрадісним.

Володимир БАНЯС,
Олександр ОЗІРНИЙ.

«ОБОЛОНЬ» — ПФК «СЕВАСТОПОЛЬ»

Алло, Київ!

Артем ШТАНЬКО:

НАМ Є ЩО ВІДПОВІСТИ СУПЕРНИКУ

Голкіпер Артем Штанько перейшов до «Оболоні» з Маріуполя взимку, ще коли команду очолював Петро Слободян. Добре показав себе під час зимового антракту, потім якийсь час був другим номером після основного вартового воріт «пивоварів» Володимира Овсієнка. З новим сезоном пришов і новий тренер Юрій Максимов, який став більше довіряти молодому голкіперу. Останні матчі Артем відстояв без заміни. Хоча ворота зберігати «сухими» вдавалося не завжди, «пивовари» залишали поле як триумфатори. Можливо, дещо вибила з колії кубкова невдача з «Ворсклою»? Напевно, оболонські вболівальники сподіваються, що всі переживання та неприємний осад залишаться в минулому.

— Артеме, мабуть, після матчу із «Ворсклою» настрої не найкращі?

— Звісно. Прикрі як сама поразка, так і рахунок матчу.

— Ви готові були до варіанту, що результатом може бути і програш?

— Саме такого рахунку, по правді сказати, не очікували. А налаштовувалися, звичайно, на перемогу. До того ж, такий матч — це справжня перевірка можливостей на тлі представника елітного дивізіону. Шкода, що на початку матчу вилучили Євгена Кармалиту.

— Це був ключовий момент?

— Свою негативну роль він зіграв. І гру нам зіпсував.

— А яка атмосфера загалом у команді — всі пригнічені чи, навпаки, як поранений звір, «бажають крові»?

— Настрої у нас бойові. Всі чудово розуміють, що матч із «Севастополем» дуже відповідальний, адже кримчани відстають лише на одне очко.

— Ставлення до майбутнього суперника як до середняка, який «вистрелив» чи вже як до собі рівного?

— До будь-якого суперника ми ста-

вимося з повагою. Щодо «Севастополя», то взяли до уваги, що в Криму зазнало поразки «Закарпаття». Тож до суперника є і повага, і обережність, але не страх.

— По тобі, як воротарю, що останні матчі залишав поле переможцем, зустріч із «Ворсклою» психологічно не вдарила?

— Сказати чесно — було дуже прикро, та зараз уже почуваюся нормально. Тренерський штаб дав чітку настанову — забути минулий матч і думати про майбутнє.

— «Севастополь» кілька матчів залишав поле із розгромними перемогами. Ти сам особисто цікавився цією командою, гравцями, їхньою манерою та побудовою гри?

— Команда грає у смисловий футбол. Склад команди майже не змінився з минулого сезону, і я його пам'ятаю, ще коли грав за резерв «Іллічівця». Звісно, результативність севастопольців насторожує, однак нашій команді є чим відповісти супернику.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Алло, Севастополь!

ЗАБУТИ ПОПЕРЕДНІ УСПІХИ І НАЛАШТУВАТИСЯ НА НОВІ

У понеділок, 3-го листопада, відбудеться центральний поєдинок 16-го туру та й, мабуть, усього першого кола у першій лізі, в якому зустрінуться команди, що посідають першу та другу сходинки в турнірній таблиці. Київська «Оболонь» на своєму полі буде приїматися ПФК «Севастополь». Про підготовку севастопольців до цього відповідального матчу розповідають наставник Олег Лещинський і півзахисник Олександр Жабокрицький.

Олег ЛЕЩИНСЬКИЙ, головний тренер ПФК «Севастополь»

— Олеже Станіславовичу, третій матч поспіль за участю севастопольців вважається центральним у турі. Два попередніх команди зіграла «на відмінно». Якою ви бачите зустріч у Києві проти «Оболоні»?

— Гра буде дуже складною. Суперник ставить перед собою завдання виходу до прем'єр-ліги, тому наше завдання показати хороший футбол, в який ми вміємо грати. Налаштовуємось дуже серйозно на цю зустріч, будемо боротися до останньої хвилини матчу.

— Після таких вражаючих перемог над «Нафтовиком» та «Закарпаттям» не складно буде налаштувати гравців на поєдинок із «Оболонню»?

— Я говорив після матчу із «Закарпаттям», що на лідерів футболістів налаштовувати не потрібно. Вони самі чудово розуміють, з яким суперником гратимуть у наступному поєдинку. Вони хочуть довести, що чогось варті, та досягти максимального результату. Тому якимось додатково стимулювати футболістів не треба.

— «Оболонь» із великим рахунком прогнала кубкову зустріч «Ворсклі» і намагатиметься реабілітуватися за цю поразку перед своїми вболівальниками і в матчі проти севастопольців...

— Кубкові зустрічі і матчі першості — це абсолютно різні поєдинки, де команди мають різні завдання. «Оболонь» гідно

протистояла у матчі з «Ворсклою». Якби не вилучення у складі киян, то це ще спільне питання, хто б пройшов далі.

— Успіхів вам.

— Дякую!

Олександр ЖАБОКРИЦЬКИЙ, півзахисник ПФК «Севастополь»

— Олександр, після двох таких вражаючих перемог емоції ще не вичерпалися?

— Та ні. Такі матчі треба якомога раніше забувати. Нас чекає дуже непросте поїздка до Києва. Суперник поки вищий від нас у таблиці на одну позицію, тому потрібно всі попередні поєдинки забути і налаштуватися на матч із лідером.

— Важко грати три такі зустрічі поспіль?

— Авжеж. Суперники на нас теж налаштовуються, як на одного з лідерів. Ми вже давно йдемо в першій трійці, тому нас теж побоюються. Проте, вважаю, що нам ніщо не завадить показати той футбол, в який команда зараз грає і який приносить нам перемоги. У Києві теж будемо грати лише на перемогу.

— Ранній початок матчу не стане на заваді для гри команди?

— Гадаю, що ні, хоча незвично. До цієї зустрічі всі тренування у нас будуть проходити в такому режимі. Думаю, що на результат це аж ніяк не вплине. Просто треба виходити на поле і грати у свій футбол.

Євген САПОЖНИКОВ.

Статистика знає все

ЧИ ЗРОБИТЬ СОБІ КУЦЕНКО ПОДАРУНОК?

Лише минулого сезону команди провели два матчі на першоліговому рівні, та й взагалі вперше зустрілися в очному поєдинку. До цього севастопольці, вибувши з першої ліги у першому ж сезоні за час проведення національних чемпіонатів, невдало штурмували вершини другої ліги. А з «пивоварами», які дебютували в другій лізі у сезоні 1994-95, кримчани грали у різних групах. А потім «Оболонь» виступала в першій та вищій лігах українського футболу.

Так вийшло, що ПФК «Севастополь», повернувшись після 15-річної перерви до першої ліги, у

першому ж матчі минулого чемпіонату зустрівся в Києві з «Оболонню». Програвши 0:4 після хет-трику Андрія Кандаурова та гола В'ячеслава Нивинського, кримчани дещо підсолодили гіркоту поразки після гола найкращого бомбардира команди минулої першості (до речі, й нинішньої також) Андрія Шевчука. У Севастополі суперники вже зіграли внічию, — 1:1. «Пивовар» Костянтин Коваленко відкрив рахунок у тому матчі, а Василь Чернописький на останніх хвилинах його зрівняв. Всі ці гравці, крім Коваленка, продовжують виступи за свої команди і можуть поповнити

в очному протистоянні свій голяовий доробок. Мабуть, постараться зробити собі своєрідний подарунок у вигляді забитого гола й один із найкращих бомбардирів «Оболоні» у нинішній першості Валерій Куценко, який напередодні матчу святкуватиме своє 22-річчя.

У цьому сезоні команди на поле виведуть нові тренери. Столичних футболістів на початку першості очолив Юрій Максимов, а діями кримчан після того, як Сергій Пучков очолив «Таврію», буде керувати Олег Лещинський.

Майже всі основні гравці, які виступали в минулому сезоні у

двобої, залишилися у командах. У «пивоварів» на поле можуть вийти 14 таких гравців, у севастопольців — 13.

Потрібно згадати також зустрічі севастопольців із другою командою оболонців. Команди зустрічалися у трьох сезонах, і кримчани тричі грали під різними назвами: «Чорноморець», «Чайка-ВМС» та ФК «Севастополь». Тут перевага також на боці столичних футболістів (+3, =1, -2, м'ячі 8-7). Команди зустрічалися в 9-му, 11-му та 12-му чемпіонатах. Потрібно відзначити в цих матчах хет-трик досвідченого севастопольця Ан-

дрія Опарина у 2002-му році (кримчани виграли — 3:1). Із гравців, які брали участь у тих матчах, у складі «Оболоні» на поле можуть вийти Артем Мірошніченко та В'ячеслав Нивинський; у севастопольців — Станіслав Гудзикавич, Владислав Пісун та Іван Шишкін. А ось Дмитро Гололобов, який захищав кольори команди «Оболонь-2» у 12-му чемпіонаті, тепер другий сезон грає в Севастополі. Але виходити на поле проти київської команди в очних поєдинках йому ще не доводилося.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

АФІША

«НАФТОВИК-УКРНАФТА» — «ПРИКАРПАТТЯ»

2 листопада — неділя. 15.00

Суддя: А. Ноздрачов (Харків)
Дискваліфіковані: Мостовий, Корнута (обидва — «Прикарпаття»)
Прогноз «УФ» — 2:0

«ДЕСНА» — «ГЕЛІОС»

2 листопада — неділя. 16.00

Суддя: О. Лаврів (Івано-Франківськ)
Дискваліфіковані: —
Прогноз «УФ» — 2:1

«ДИНАМО-2» — «ЕНЕРГЕТИК»

2 листопада — неділя. 14.00

Суддя: М. Даниленко (Бердянськ)
Дискваліфіковані: Петров («Динамо-2»)
Прогноз «УФ» — 3:0

«ІГРОСЕРВІС» — «ДНІСТЕР»

2 листопада — неділя. 15.00

Суддя: С. Скрипак (Київ)
Дискваліфіковані: Хромих, Батальський (обидва — «Дністер»)
Прогноз «УФ» — 3:1

«ЗАКАРПАТТЯ» —

«ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ»

3 листопада — понеділок. 14.00

Суддя: О. Штика (Біла Церква)

Дискваліфікований: Калиниченко

(«Фенікс-Іллічівець»)

Прогноз «УФ» — 1:0

«ОБОЛОНЬ» —

ПФК «СЕВАСТОПОЛЬ»

3 листопада — понеділок. 14.00

Суддя: І. Подушкін (Харків)

Дискваліфіковані: —

Прогноз «УФ» — 2:0

«СТАЛЬ» — «КРИМТЕПЛИЦЯ»

3 листопада — понеділок. 17.00

Суддя: А. Кутаков (Київська область)
Дискваліфікований: Мельник («Кримтеплиця»)
Прогноз «УФ» — 1:1

ПФК «ОЛЕКСАНДРІЯ»

— «ВОЛИНЬ»

3 листопада — понеділок. 17.00

Суддя: С. Лисенчук (Київ)

Дискваліфікований: Лісовий («Волинь»)
Прогноз «УФ» — 2:2

КОМЕДІЯ ТРЬОХ "ПРИВІТІВ" ВІД САВЧЕНКА

ПФЛ ОЗВУЧИЛА ПРЕЗИДЕНТА ФК "ДЕСНА"

Хтось затамувавши подих, а хтось скептично чекав середі поточного тижня. У вітчизняному футбольному світі очікувалася подія: президент чернігівського клубу "Десна" Олексій Савченко, виступивши у ролі викривальника корупційної системи в українському футболі, мав цього дня надати Професіональній футбольній лізі документальне підтвердження своєї заяви — цифри, факти, деталі. До ПФЛ була прикута підвищена увага: саме Ліга мала офіційно озвучити чітку і непорушну позицію чернігівського клубу.

"Результат", щиро кажучи, "перевірив" сподівання. Президент ПФЛ Равіль Сафіуллін щодо цього люб'язно погодився надати коментар нашій газеті. Як виявилося, з берегів Десни надійшли... три позиції! І щиро кажучи, якщо

розібратися, за своїм змістом вони нагадують сюжет якогось фарсу.

Спочатку Олексій Савченко нагадав, що залюбки підписав Меморандум і приєднався до ідеї не вирішувати результати матчів шляхом вступу у "нечисті" ігри з арбітрами. Віримо, цінуємо, підтримуємо! Коли ж Олексій Юрійович дізнався (за його словами), що його оточення "грішило" подібними "забавами", він провів службове розслідування і зробив відповідні кадрові висновки.

Може таке бути? Ну... може (хоча й це потрібно довести). А ось події, що пішли далі, — не зовсім втискуються в рамки логіки і навіряд чи говорять про відправника як про людину, котра веде справи серйозно.

Другий лист, що надійшов на адресу ПФЛ, містив у собі виба-

чення і прохання визнати попередній лист недейсним! Здивування — така приблизна реакція, напевно, була у тих, хто його прочитав або почув про нього. Людина не відповідає за свої слова чи не тримає їх?

Та це ще не все. Як кажуть, вистава тільки-но почалася. На адресу ПФЛ прийшов третій лист!

Тут уже було офіційне звернення до президента ФФУ Григорія Суркіса. В такому дусі, мовляв, розв'яжіть ситуацію, що склалася під час бесіди з чернігівськими ЗМІ. Своєю заяву Савченко пояснив "нервовим станом", а наразі зрозумів, що завдав іміджу українського футболу величезної шкоди.

Зміст листів, порядок їх надходження, суперечливість — це нічого вам не нагадує? Складається

таке враження: особа (чи особи), яка їх формувала, розуміє, що відповідь треба дати, а що саме говорити, не розуміє чи не орієнтується. Чи то хоче викрутитися, чи підібрати правильні слова, однак не орієнтується ані в регламенті, ані у футбольних законах, а може й у футбольному просторі.

Здавалося б, що простіше — дати чітку відповідь? Та копну ще глибше: якась нечіткість і непослідовність простежується в усій футбольній господарській діяльності нового керівництва чернігівського клубу на чолі з Олексієм Савченком. Колись вищезгаданий талановитий чернігівський краю колектив "Десни" за короткий час став "інтернаціоналом" інших областей, зник фундамент для резервістів "Десни" — "Десна-2", команда скотилася до підвалин турнірної

таблиці. А на останні матчі на завжди заповненому стадіоні імені Гагаріна зібралася рекордно найменша кількість глядачів — близько тисячі. Про атмосферу, яка була на трибунах, не хочеться й говорити. Вибухи "Ганьба", мабуть, чи не найяскравіше передають ставлення місцевих вболівальників до гри команди і до діяльності керівництва клубу.

Не нам давати оцінку вищезгаданому. Доречно тут, напевно, згадати старе добре правило "Якщо послідовний, будь такий в усьому".

Все це риторика і лірика. Конкретику тепер слід шукати в Комісії чесної гри. Цікаво, що саме вона визначить в епістолярному творі мистецтва чернігівського походження.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Вігверто

МАТЧІ В РІДНИХ СТІНАХ — ЯК ОСОБЛИВИЙ ПСИХОЛОГІЧНИЙ БАР'ЄР



Наставник княжичів задоволений ставленням підопічних до виконання своїх обов'язків.

— Віталію Григоровичу, вітаємо з успіхом на Прикарпатті — перемогу "Княжої" над івано-

франківським клубом відзначили як фахівці, так і симпатичні вітчизняного футболу.

— Дякую. Ми й справді мали непоганий вигляд у матчі з авторитетним і досвідченим опонентом. Я задоволений і результатом, і грою команди. Хоча, зрозуміло, певні фахові претензії висловив футболістам і цього разу.

— Що найбільше сподобалося вам у грі княжичів?

— Те, як вони виконали настанову на матч. Якщо коротко, то ми поставили на класичну контратакувальну модель — і не прогадали. Бо захищалися з урахуванням ігрових особливостей прикарпатців, зокрема й кожного з них, а до наступу переходили швидко і по-справжньому організовано. Дуже важливо, що команда не допускала розриву між тактичними ланками. Не в останню чергу саме завдяки цьому ми не дали розгулятися гравцям атаки конкурента: на половині поля "Княжої", як правило, не виникало неконтрольованих нами просторів зон.

— Однак для цього потрібно, щоб команда була не тільки фахово вишколеною, але й згуртованою та дружною.

— Слушне зауваження. Саме такою і є нинішня "Княжа". Мікрокліматом у колективі, як і взаєминами між футболістами та їхнім ставленням до праці, я насправді задоволений. Переконаний, що й завдяки цьому ми здобули восени чотири перемоги у восьми календарних матчах.

— Вас не бентежить обставина: три виграші з чотирьох припали на гостьові поєдинки?

— Мене бентежить все, що негативно позначається на грі та результатах команди.

— Однак своє пояснення не вдали виступам у рідних стінах ви таки маєте?

— Звичайно. Причина домашніх ігрових негараздів прихована в психології. По-перше, виграші в опонентів з іменем на чужому полі дають підстави окремим футболістам аж надто високо задирати носи. Не забувайте: наша молода команда сформована пере-

важно з юних і малодосвідчених гравців, які ще не вміють об'єктивно оцінювати локальні успіхи і робити з них правильні висновки. А по-друге, удома, на відміну від гостьових зустрічей, на княжичів тисне неймовірний тягар відповідальності, і вони, на жаль, далеко не завжди спроможні зіграти розкуто. Матчі в рідних стінах — як особливий психологічний бар'єр для нас, і чим швидше ми здолаємо його, тим раніше долучимося до реальної боротьби за насправді гідне першолігове місце.

— Ви задоволені тим, як прогресують ваші вихованці?

— Значною мірою, так. Останнім часом це насамперед стосується наймолодших — Акимова і Танчика. Останній з-поміж них, наш сімнадцятирічний юнак, став одним з найкращих і в Івано-Франківську, майже самотужки "створивши" другий гол — Морозову зоставалося хіба що не промахнутися з близької відстані. Хоча, зрозуміло, кожному з княжичів, як і Танчику з Акимовим

зокрема, потрібно ще дуже багато й вельми ретельно працювати над собою. Не зійдуть хлопці з обраного шляху — виростуть в справжніх майстрів.

— Черговий тур "Княжа" вимушено пропускає. Плани доведеться відкоригувати?

— Лише частково, бо назагал маємо цілеспрямовану і довгострокову програму. Після гостин на Прикарпатті футболісти отримали два дні перепочинку, а потім знову стали до звичних тренувань. А на вихідні ми запланували контрольний спаринг — або з дублерами столичного "Арсенала", або з аматорським колективом із Київщини. Тобто кардинальних змін у навчально-тренувальному процесі ми так і не зробили. Як і раніше, приглядаємося й до наших резервістів: кожний молодий гравець має шанс опинитися в основній команді. Акимов, Корольков і Танчик — скористалися ним, тож приклад для наслідування є. Відтак слово за молодими футболістами.

Олесь ВАЛЕРКО.

М'яч у спірності

НАШІ ДІВЧАТА — У ДРУГОМУ РАУНДІ!

Більш ніж переконливо завершила виступи на першому кваліфікаційному етапі Євро-2008 (WU-17) дівоча збірна України. Дві впевнені перемоги на старті над литовками і господарками турніру молдованками практично забезпечили нашим дівчатам місце у наступному раунді. Втім "синьо-жовті" не стали скидати обертів і завдали нищівної поразки угоркам, які до цього зберігали свої ворота в недоторканості. Підопічні Миколи Лисенка фінішували на першому місці в 3-й групі з підсумковою різницею забитих і пропущених голів — 20:1.

Україна (WU-17) — Угорщина (WU-17) — 7:1

Україна: Чапко, Тельна (Байгарович, 79), Джуренко (Попович, 74), Басанська, Сорокіна, Овдійчук, Зубчик, Іванишин, Павлюк, Яковичин, Воронцова.

Голи: Яковичин (2, 25, 34, 36), Іванишин (14), Воронцова (17), Воронцова (30) — Марсаї (70).

Усе було вирішено до перерви. Українки, увімкнувши високі швидкості, замкнули суперниць на їхній половині поля. Територіальна та ігрова перевага нашої команди одразу почала втілюватися

в голи. Угорський голкіпер Вівьєн Майник не встигала виймати м'ячі із сітки воріт. Особливого клопоту їй завдала найкращий бомбардир української збірної Оксана Яковичин. Наприкінці першого тайму метрів з 35-и форвард івано-франківської ДЮСШ-3 завдала свого дев'ятого влучного удару на турнірі. Після поновлення гри наші вже не форсували події і навіть дозволили Угорщині підсолодити гіркоту поразки.

На відміну від минулорічного, першого в історії розіграшу дівочого континентального чемпіонату, команда Лисенка таки зуміла подолати стартовий раунд відбору. Разом із нею до весняної стадії змагань потрапили інші переможці груп: Бельгія, Франція, Чехія, Нідерланди, Німеччина, Швеція, Швейцарія, Іспанія, Норвегія, а також шість збірних, які посіли другі місця, — Данія, Угорщина, Македонія, Росія, Уельс і Англія. На наступному етапі, жеребкування якого відбудеться 19 листопада, 16 колективів буде розбито на чотири групи. До фінального турніру, який, як і торік, пройде на швейцарському стадіоні "Коловер", потрапить лише четвірка найкращих.

"Десна-2"

НЕ ПРОЖИЛИ І РОКУ

Чернігівська "Десна-2" виключена з розіграшу першості серед команд другої ліги чемпіонату України. Таке рішення ухвалило 29 жовтня бюро ПФЛ, розглянувши клопотання футбольного клубу та протокол загальних зборів ТОВ "ПФК "Десна-Партнер".

Що ж спонукало розформувати команду? "Причина у тому, — сказав у відповідь на запитання "Українського футболу" новий генеральний директор ПФК "Десна-Партнер" Володимир Сулім, — що "Десна-2" не має тренувальної бази, а дирекція стадіону відмовила у наданні полів". Своєю чергою директор комунального підприємства "Стадіон імені Ю. Гагаріна" Олександр Овчаренко зазначив: "У листі від 23 жовтня я інформував тренерський штаб "Десни", що з 1 листопада 2008 року до 1 травня 2009 року тренувальний процес на трав'яних полях стадіону може бути забезпечений виключно для першої команди. Це пов'язане з необхідністю збереження трав'яного покриття..."

"Десна-2", яку очолював перспективний молодий фахівець Сергій Бакун, була створена минулої зими. Очікувалося, що вона стане своєрідною переправою у професійний футбол для здібної футбольної юні. Восени команда стартувала у зональних змаганнях аматорського чемпіонату України та першості області. А влітку набула професійного статусу і дебютувала у групі "А" другої ліги національної першості. Провівши 15 календарних матчів, молоді деснянські резервісти

набрали лише 7 очок (нічия із ЦСКА і перемоги над "Оболонню-2" та "Нафкомом"). Але при цьому аж у восьми із дванадцяти програних зустрічей вони поступилися з мінімальним рахунком 0:1. Тож у команди, безперечно, був свій ігровий потенціал.

Поряд із граючим тренером, оборонцем Володимиром Мацутою, лідерами на полі були півоборонці Сергій Тимошенко та Валерій Кумачов. А особливо виділявся воротар Андрій Федоренко, котрий, показавши себе у другій команді, віднедавна став основним кіпером "Десни". У "Десні-2" відновлював свої кондиції і оборонець Тимур Рустамов. Тепер він знову регулярно грає в головній команді.

І ось, на превеликий жаль, команда, що тільки починала свою біографію, виявилася метеликом, який спопелів на вогнищі амбіцій. Втім, президент ПФК "Десна-Партнер" Олексій Савченко не виключає, що вже в найближчій перспективі "Десну-2" буде реанімовано. У будь-якому разі, на прес-конференції 23 жовтня, яка набула гучного резонансу, він серед іншого заявив, що це може статися у березні 2010 року (термін чергових виборів мера) або й раніше.

Віктор МУХА.

КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ – ЧЕМПІОНИ СРСР

Радянський футбол, попри значну кількість недоликів, мав багато позитивних рис, яких сьогодні помітно бракує українському "шкіряному м'ячу". Однією із них є відома впорядкованість у такій, нібито малопомітній, та, насправді, дуже важливій, галузі як нагороди і принципи нагородження. Кожна людина, яка бодай мінімально орієнтується в історії футболу в СРСР, знає, що тоді, аби отримати нагороду за перемогу (друге, третє місце) в першості, гравець мав провести не менше половини матчів або не менше третини для футболіста збірної. Попри окремі нечисленні винятки, це правило виконувалося неухильно.

На жаль, ми не успадкували цієї впорядкованості. Більше того, те, що відбувається з видачею медалей в Україні часів незалежності, є, вибачте, бедламом і більше нічим. Відзнаки у нас вручають всім, хто потрапить під руку: під час нагородження президентів ФФУ підносять тацю з медалями (один мій колега називає її "відром"), а він, своєю чергою, вішає їх на шию всім футболістам, хто опиниться на його шляху. Апофеозом цього став випадок у 2007-му році, коли нагороду чемпіона отримав динамівець Сергій Федоров, який у дванадцятому для киян "золотому" сезоні не зіграв, унаслідок важкої травми, жодною секунди!

Ця тема потребує окремого матеріалу, тому зосереджуся на меті цієї статті, а саме: окресленні числа гравців українського футбольного клубу № 1, які ставали переможцями першості СРСР. Тут доведеться зробити відступ. Однією з найбільш неприємних речей, із якими стикається людина, що намагається дослідити історію і статистику радянського футболу, є відсутність ясності майже в усіх питаннях, навіть у тих, які на перший погляд виглядають елементарними. Серед них і питання: скільки ж гравців ставали чемпіонами Радянського Союзу з футболу? Ви ніде не знайдете матеріалу (в газетному, журнальному чи книжному вигляді), який давав би однозначну й точну відповідь.

Для більшості пострадянських статистиків орієнтиром слугує знаменитий довідник "Российский футбол за 100 лет" десятирічної давнини. Вивчивши цю книгу, я можу зробити безапеляційний висновок, що орієнтуватися на неї в цій справі (і в багатьох інших) — собі на шкоду. Справа в тому, що автори-упорядники цього видання пішли шляхом найменшого спротиву: вони не шукали матеріали по кожному окремому сезону, а підвели усіх гравців під оте загальне правило, котре, повторюся, дозволяло вносити певні корективи до списків нагороджуваних. Що ж потрібно робити? Відповідь очевидна: шукати підшивки газет тих часів, а конкретніше, тих номерів, де описувалася урочиста церемонія вручення медалей, — саме вона (і тільки) може слугувати істинним орієнтиром у цьому плані, адже на подібних церемоніях завжди були присутні керівники радянського футболу, в яких на руках були затверджені на найвищому рівні нагородні списки, у суворій відповідності до яких і "озолочували" гравців.

Автор цих рядків при підготовці цього матеріалу керувався саме цим принципом: за кожен із тринадцяти радянських чемпіонських сезонів київського "Динамо" я розшукував "стандартний" пакет із газет, до якого входили всеосяжні "Футбол" (інколи "Футбол-Хоккей") і "Советский спорт", а також три республіканські — "Спортивну газету" (до квітня 1965-го року — "Радянський спорт"), "Вечірній Київ" і "Молодь України"; в окремі роки для "підстраховки" я замовляв ще й "Київську

правду" та "Комсомольское знамя".

Результати моєї праці перед вами (в дужках після кожного прізвища — порядковий номер виграшу футболістом/тренером першості). Серед причин, що спонукали мене надрукувати цей матеріал є та, що навіть після проведення всієї роботи (яка коштувала мені, принагідно зауважу, багатьох витрачених тижнів, нервів, а також виразного невдоволення з боку мого голодного шлунка та замерзлих рук), зостається низка питань, на які я так і не зміг дати однозначної відповіді. По-перше, чому в багатьох виданнях (і навіть на офіційній тогочасній поштової листівці) серед чемпіонів 1961-го значиться захисник Віталій Щербак, який зіграв 12 матчів із 30-ти, не будучи задіяним в іграх за збірну СРСР? По-друге, шоста золота медаль, вручена Володимиру Безсонову в останньому для киян чемпіонському сезоні — це третій в історії киян "золотий" виняток (після Турянчика у 1961-му і Колотова — у 1980-му), адже легендарний "Бєс" був задіяний лише у 7-ми поєдинках із 24-х, чи ця ситуація була прописана в регламенті першості СРСР 1989-го року (йдеться про пункт, згідно з яким гравець ставав чемпіоном незважаючи на кількість проведених матчів, якщо у поточному сезоні грав за збірну на чемпіонаті світу, Європи або Олімпіаді)? Хто може допомогти (приймаються, зрозуміло, лише фактографічно підтверджені дані), пишіть на мою адресу — baniasv@mail.ru — буду вдячний.

1961

1. О. Макаров
 2. М. Кольцов
 3. А. Сучков
 4. Ю. Войнов
 5. Й. Сабо
 6. О. Базилевич
 7. В. Трояновський
 8. В. Серебряников
 9. В. Лобановський
 10. В. Каневський
 11. А. Біба
 12. В. Ануфрієнко
 13. В. Щегольков
 14. В. Турянчик
- Тренер: В. Д. Соловйов

1966

1. Є. Рудаков
 2. В. Щегольков (2)
 3. В. Сосніхін
 4. Л. Островський
 5. В. Мунтян
 6. В. Турянчик (2)
 7. В. Поркуян
 8. А. Пузач
 9. Ф. Медвідь
 10. А. Біба (2)
 11. А. Бишовець
 12. В. Хмельницький
 13. Вол. Левченко
 14. С. Круликовський
 15. В. Серебряников (2)
 16. Й. Сабо (2)
- Тренер: В. О. Маслов

1967

1. Є. Рудаков (2)
 2. В. Банников
 3. В. Щегольков (3)
 4. В. Сосніхін (2)
 5. Л. Островський (2)
 6. Й. Сабо (3)
 7. В. Турянчик (3)
 8. В. Серебряников (3)
 9. А. Бишовець (2)
 10. В. Мунтян (2)
 11. Ф. Медвідь (2)
 12. А. Біба (3)
 13. В. Хмельницький (2)
 14. С. Круликовський (2)
 15. Вол. Левченко (2)
 16. А. Пузач (2)
 17. В. Поркуян (2)
- Тренер: В. О. Маслов (2)

1968

1. В. Банников (2)
 2. Є. Рудаков (3)
 3. В. Сосніхін (3)
 4. Вол. Левченко (3)
 5. В. Турянчик (4)
 6. В. Мунтян (3)
 7. А. Бишовець (3)
 8. В. Поркуян (3)
 9. Ф. Медвідь (3)
 10. В. Серебряников (4)
 11. В. Хмельницький (3)
 12. А. Пилипчук
 13. Й. Сабо (4)
 14. С. Круликовський (3)
 15. А. Пузач (3)
- Тренер: В. О. Маслов (3)

1971

1. Є. Рудаков (4)
 2. С. Доценко
 3. В. Сосніхін (4)
 4. В. Матвієнко
 5. С. Решко
 6. В. Трошкін
 7. В. Мунтян (4)
 8. А. Пузач (4)
 9. В. Веремєєв
 10. Р. Журавський
 11. В. Хмельницький (4)
 12. А. Боговик
 13. Ф. Медвідь (4)
 14. В. Колотов
 15. А. Бишовець (4)
- Тренер: О. О. Севидов

1974

1. Є. Рудаков (5)
 2. В. Матвієнко (2)
 3. М. Фоменко
 4. С. Решко (2)
 5. В. Маслов
 6. В. Онищенко
 7. Л. Буряк
 8. В. Веремєєв (2)
 9. О. Блохін
 10. В. Трошкін (2)
 11. В. Колотов (2)
 12. А. Шепель
 13. В. Мунтян (5)
- Тренери: В. В. Лобановський + О. П. Базилевич

1975

1. Є. Рудаков (6)
 2. А. Коньков
 3. В. Матвієнко (3)
 4. Л. Буряк (2)
 5. С. Решко (3)
 6. В. Трошкін (3)
 7. В. Мунтян (6)
 8. В. Онищенко (2)
 9. В. Колотов (3)
 10. В. Веремєєв (3)
 11. О. Блохін (2)
 12. М. Фоменко (2)
 13. О. Дамін
 14. В. Зуєв
- Тренери: В. В. Лобановський (2) + О. П. Базилевич (2)

1977

1. В. Юрковський
 2. А. Коньков (2)
 3. В. Матвієнко (4)
 4. М. Фоменко (3)
 5. С. Решко (4)
 6. В. Трошкін (4)
 7. В. Мунтян (7)
 8. П. Слободян
 9. Л. Буряк (3)
 10. О. Бережний
 11. О. Блохін (3)
 12. В. Веремєєв (4)
 13. В. Онищенко (3)
 14. В. Безсонов
 15. В. Лозинський
 16. В. Колотов (4)
- Тренер: В. В. Лобановський (3)

1980

1. Ю. Роменський
 2. А. Коньков (3)
 3. В. Безсонов (2)
 4. С. Журавльов
 5. А. Дем'яненко
 6. В. Лозинський (2)
 7. Л. Буряк (4)
 8. О. Хапсаліс
 9. В. Євтушенко
 10. О. Бойко
 11. В. Веремєєв (5)
 12. О. Блохін (4)
 13. С. Балтача
 14. В. Каплун
 15. В. Колотов (5)
- Тренер: В. В. Лобановський (4)

1981

1. М. Михайлов
 2. А. Коньков (4)
 3. С. Балтача (2)
 4. А. Баль
 5. А. Дем'яненко (2)
 6. В. Лозинський (3)
 7. Л. Буряк (5)
 8. В. Безсонов (3)
 9. О. Бойко (2)
 10. О. Хапсаліс (2)
 11. В. Євтушенко (2)
 12. О. Блохін (5)
 13. В. Веремєєв (6)
 14. В. Хлус
 15. Я. Думанський
- Тренер: В. В. Лобановський (5)

1985

1. М. Михайлов (2)
 2. О. Кузнецов
 3. С. Балтача (3)
 4. В. Євсєєв
 5. А. Дем'яненко (3)
 6. В. Рац
 7. П. Яковенко
 8. А. Баль (2)
 9. І. Яремчук
 10. О. Михайличенко
 11. І. Беланов
 12. В. Євтушенко (3)
 13. О. Блохін (6)
 14. О. Заваров
 15. В. Безсонов (4)
- Тренер: В. В. Лобановський (6)

1986

1. Вік. Чанов
 2. В. Безсонов (5)
 3. С. Балтача (4)
 4. О. Кузнецов (2)
 5. А. Дем'яненко (4)
 6. В. Рац (2)
 7. П. Яковенко (2)
 8. А. Баль (3)
 9. І. Яремчук (2)
 10. О. Заваров (2)
 11. В. Євтушенко (4)
 12. І. Беланов (2)
 13. О. Блохін (7)
 14. О. Михайличенко (2)
 15. В. Євсєєв (2)
- Тренер: В. В. Лобановський (7)

1990

1. Вік. Чанов (2)
 2. О. Кузнецов (3)
 3. С. Шматоваленко
 4. В. Рац (3)
 5. О. Лужний
 6. Г. Литовченко
 7. О. Саленко
 8. О. Протасов
 9. С. Заєць
 10. І. Яремчук (3)
 11. А. Цвейба
 12. О. Михайличенко (3)
 13. А. Дем'яненко (5)
 14. С. Юран
 15. С. Ковалець
 16. А. Анненков
 17. В. Безсонов (6)
- Тренер: В. В. Лобановський (8)

Гравці (80):

- 7 В. Мунтян
О. Блохін
- 6 Є. Рудаков
В. Веремєєв
В. Безсонов
- 5 В. Колотов
Л. Буряк
А. Дем'яненко
- 4 Й. Сабо
В. Серебряников
В. Турянчик
В. Сосніхін
А. Пузач
Ф. Медвідь
А. Бишовець
В. Хмельницький
В. Матвієнко
С. Решко
В. Трошкін
А. Коньков
В. Євтушенко
С. Балтача
- 3 А. Біба
В. Щегольков
В. Поркуян
Вол. Левченко
С. Круликовський
М. Фоменко
В. Онищенко
В. Лозинський
А. Баль
О. Кузнецов
В. Рац
І. Яремчук
О. Михайличенко
- 2 Л. Островський
В. Банников
О. Хапсаліс
О. Бойко
М. Михайлов
В. Євсєєв
П. Яковенко
І. Беланов
О. Заваров
Вік. Чанов
- 1 О. Макаров
М. Кольцов
А. Сучков
Ю. Войнов
О. Базилевич
В. Трояновський
В. Лобановський
В. Каневський
В. Ануфрієнко
А. Пилипчук
С. Доценко
Р. Журавський
А. Боговик
В. Маслов
А. Шепель
О. Дамін
В. Зуєв
В. Юрковський
П. Слободян
О. Бережний
Ю. Роменський
С. Журавльов
В. Каплун
В. Хлус
Я. Думанський
С. Шматоваленко
О. Лужний
Г. Литовченко
О. Саленко
О. Протасов
С. Заєць
А. Цвейба
С. Юран
С. Ковалець
А. Анненков

Тренери (5):
8 В. В. Лобановський

3 В. О. Маслов

2 О. П. Базилевич

1 В. Д. Соловйов
О. О. Севидов

Володимир БАНЯС.

НА ГОРІ — СПЕКОТНО

Львів
“Енергія” — “Контингент” — 3:1 (1:1).

Судді: В. Дараган (Київ), Ю. Зорін (Жовті Води)

“Енергія”: Кардаш — Луців, Легчанов, Федюк, Кузь — Якунін, Овсянников, Кондратюк, Піддубний — Вацяк.
“Контингент”: Проценко — Киришун, Піхоцький, Литвиновський, Мухіг — Романов, Доманський, Морозов, Саківський — Демішев.

Голи: Кузь (13), Луців (26), Легчанов (31) — Литвиновський (6)

“Контингент” — незручний суперник для львівської “Енергії”. У минулому чемпіонаті житомирці відібрали у „зелено-білих” 2 два очки у Львові, а домашній матч команда Павла Шалфеева і взагалі виграла. Та гра, яка відбулася 29-го жовтня у Львові, зламала ці „традиції”. Навіть попри те, що впродовж гри львівським футзалістам довелося відіграватися.

Після грубої помилки у захисті, якої припустилися „енергетики”, Піхоцький віддав передачу на Литвиновського, який і закотив м'яча у порожні ворота. Господарі поля одразу ж пішли вперед: тричі пробивав Кондратюк, Піддубний з вигідної позиції (з 4-х метрів) спрямував „кулястого” вище воріт. Врешті, зусилля „зелено-білих” принесли плоди на 13-й хвилині. Луців відпасував на Легчанова, той уже переправив м'яча на Кузя, який і зрівняв рахунок у матчі. Підопічні Кобзаря продовжували атакувати, та моменти свої марнували (пробивали повз ворота, або гравці “Контингенту” приймали удари на себе).

Вийти вперед господарі зуміли лише тоді, коли минула чверть другої половини гри. На 26-й хвилині удар Кузя не вдало відбив голкіпер гостей Проценко, “бальон” опинився у Луціва, який з-за меж штрафного майданчика і розстріляв ворота “Контингенту” — 2:1. Третій гол львів'яни забили на 31-й хвилині. Після введення м'яча у гру Кардашем, Легчанов виїшов сам на сам із голкіпером гостей та спокійно перекинув “кулястого” через Проценка — 3:1.

Матч міг завершитися і з більшим рахунком. На 37-й хвилині Тарас Кузь обіграв одразу двох гравців суперника та виїшов сам на сам із голкіпером житомирців, але не зумів переграти його. За хвилину до завершення гри “Контингент” випустив п'ятого польового гравця (Киришун), та це не допомогло житомирцям відіграти бодай один м'яч.

Донецьк
“Шахтар” — “Снакіївець” — 3:1 (1:0).

Судді: С. Стрелецький (Суми), Р. Хоботов (Київ).

6 тур
29 жовтня — середа

Моноліт — ТВД — 3:3
 Будівел-ВВ — Кардинал — 3:0
 МФК Рівне — Планета-Міст — 0:5

Ураган — Локомотив — 2:1
 Шахтар — Снакіївець — 3:1
 ЛТК — Марріон — 5:2
 Енергія — Контингент — 3:1
 Тайм — СумДУ-Артмотор — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	6	4	1	1	23-9	13
2. Планета-Міст	5	3	1	1	19-10	10
3. Тайм	5	3	1	1	12-6	10
4. Енергія	6	3	1	2	18-13	10
5. Ураган	5	3	1	1	15-10	10

“Шахтар”: Сухомлинов — Ткаченко, Мансуров, Фумаса, Москвичов, Юнаков, Тіагу, Ромаріо, Мірошник, Вассура.

“Снакіївець”: Рябцев — Крайський, Замятін, Гончаров, Хурсов, Нестерук, Крупін, Кузьмін, Чуднов.

Голи: Юнаков (17), Фумаса (26), Вассура (40) — Гончаров (31).

Вилучення: Хурсов (40, друге попередження).

Гості прибули до Палацу спорту “Дружба” разом з сотнею уболівальників, які протягом всього матчу завзято підтримували свою команду. Проте перетворити домашню для гірників арену на гостьову любителям міні-футболу з Снакіївцем так і не вдалося. Досить швидко освоївшись, підопічні Олега Солодовника заволоділи ініціативою, хоча діяти бразильській братії та їхнім партнерам по команді, не озиряючись на власні ворота, гості все ж таки не дозволили. Боротьба на кожному квадратному метрі продовжувалася аж до 17-ї хвилини матчу, коли господарям вдалося провести в рахунок. До речі, до цього моменту “Шахтар” втратив дві нагоди відкрити рахунок. На 6-й хвилині Мірошник не використав вихід сам на сам із Рябцевим, влучивши у стійку, а на 14-й м'яч ще раз струснув каркас воріт після удару Тіаго. Загалом у першій половині гри суперники створили велику кількість голевих моментів, користь від яких отримали тільки “помаранчево-чорні”.

Сама атака на 17-й хвилині матчу заслуговує того, щоб про неї розповісти окремо. Вассура на лівому фланзі, обійшовши опонентів фінтом, через себе запустив м'яча на хід, залишивши поза грою Рябцева. Піднявшись у повітря, в стилі Фалькао, бразилець завершував атаку, але гравець “Снакіївця” прийняв удар на себе. Далі по воротах бив Фумаса: знову красиві хитрощі і знову ворота гостей врятовані. Лише з третьої спроби Юнакову дальнім ударом, не без рикошету, вдалося розпечатати ворота суперників. На другу половину матчу

6. Снакіївець	5	3	1	1	19-15	10
7. Локомотив	5	3	0	2	16-8	9
8. ТВД	5	2	3	0	16-11	9
9. ЛТК	5	2	2	1	12-9	8
10. Моноліт	5	2	1	2	11-17	7
11. Будівел-ВВ	5	2	0	3	11-16	6
12. Марріон	5	1	2	2	12-12	5
13. СумДУ-Артмотор	5	1	1	3	9-17	4
14. Контингент	5	1	1	3	9-19	4
15. Кардинал	5	0	0	5	5-18	0
16. МФК Рівне	5	0	0	5	9-26	0

У наступному турі, 2 листопада — неділя, зустрічаються

СумДУ-Артмотор — Моноліт
 Контингент — Тайм

гості вийшли помітно “заведеними”, і, заволодівши ініціативою, намагалися відновити рівновагу, але пропустили вдруге. Ще раз відзначилася бразильська ланка “Шахтаря”. На 26-й хвилині Фумаса, розігравши двоходку з партнером по команді, подвоїв перевагу “помаранчево-чорних”.

За п'ять хвилин гості все ж таки змогли продавити оборону гірників. Після прострілу з лівого флангу Гончаров зумів замкнути націлену передачу ударом у кут воріт Сухомлинова.

Останні хвилини матчу були напруженими. До кінця другого тайму підопічні Миколи Шевцова набрали максимально допустимої кількості фолів — 5, і були вимушені грати вкрай обережно. При цьому, за п'ять хвилин до фінального свистка, в атаках став з'являтися на майданчику Замятін п'ятим польовим гравцем. За цей час гості відзначилися чотирма ударами по воротах, два з яких були в площину воріт. Не витримали нерви у Олександра Хурсова, який ще на початку другого тайму отримав жовту картку. Програвши єдиноборство Юнакову, 18-й номер гостей збив футболіста “Шахтаря”, заробивши шостий фол для команди і другий “гірничник” для себе.

10-метровий узявся бити Тіаго, проте переграє Рябцева з позначки південно-американець не зумів. Тим часом першим на добивання встиг Вассура, який і поставив у матчі переможну крапку.

РІВНЕ
МФК “Рівне” — “Планета-Міст” — 0:5 (0:2).

Судді: О. Король (Донецьк), О. Ігумнов (Суми).

Рівне: Щербаков (Колодюк, 33) — Сондак, Савчук, Дармовіс, Басіч, Жак, Волох, Жовтун, Кравчук, Басюк.

Київ: Лисенко — Шайтанов, Мельник, Шевченко, Шпичка, Павло Корнійчук, Олександр Корнійчук, Таразевич, Чернієнко, Гер, Раєвський.

Голи: Шевченко (7, 27, 38), Корнійчук (15, 38).

Зачекалися вболівальники

Марріон — Енергія
 Снакіївець — ЛТК
 Шахтар — Локомотив
 Планета-Міст — Ураган
 Кардинал — МФК Рівне
 ТВД — Будівел-ВВ

Найвлучніші

	І	Г(л)
Шевченко (“Планета-Міст”)	5	7
Сильченко (ТВД)	5	7
Вассура (“Шахтар”)	6	7
Кулик (“Ураган”)	5	6
Рогачов (ТВД)	5	6
Таранчук (“Моноліт”)	5	6
Фумаса (“Шахтар”)	6	6
Легчанов (“Енергія”)	6	6(1)

МФК “Рівне” перемог від своєї команди. Звісно, зробити це молодому колективу в елітній лізі України надто складно. Дебютант старається, але очок так і не набрав. У гри зі столичним клубом “Планета-Міст” бажання господарів відзначитися було, хоч греблю гати. Проте заробити бодай одне очко знову не вдалося.

Те, що воротар більш, ніж пів команди, довів голкіпер киян Владислав Лисенко. Рівняни так і не змогли “пробити” воротаря збірної України, а моменти це зробити були. МФК “Рівне” чинив гідний опір упродовж усієї гри. Перший гол кияни забили після передачі Лисенка. Щербаков намагався завадити Шевченку, але м'яч опинився у сітці воріт. За п'ять хвилин до завершення першого тайму Корнійчук подвоїв рахунок. Відзначитися у рівнян у першій половині могли Сондак (п'ять разів), Дармовіс (двічі), Басюк, Жак. На жаль, в одних випадках їм бракувало влучності, в інших на заваді ставав Лисенко.

По перерві рівняни заграли ще активніше, проте дивідендів із цього не отримали. Атаки йшли одна за одною, але захист киян діяв безпомилково. Гості ж відповідали не менш гострими контратаками. На 27-й хвилині Шпичка увів м'яча з аути, а Шевченко випередив захисників поблизу воріт МФК “Рівне” і зробив рахунок 3:0 на користь своєї команди. Інтрига в матчі померла — відіграти три голи було вкрай складно. Остаточний рахунок було встановлено за дві хвилини до завершення гри. Шевченко, а за кілька секунд Корнійчук скористалися помилками в захисті і впродовж однієї хвилини довели рахунок до 5:0. Намагання рівнян забити бодай гол престижу ні до чого не призвели. Як підсумок — чергова поразка молодій рівненській команді.

Володимир ПРИСЯЖНЮК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
“Ураган” — “Локомотив” — 2:1 (1:0).

Судді: Олійник (Київ), В. Маслов (Біла Церква).

“Ураган”: Іжаковський — Павлюк, Паршиков, Валенко, Кулик — Ткачук — Кіндратів, Олішук, Сендецький, Пилипів — Сімка, Ярій.

“Локомотив”: Литвиненко — Мінаєв, Д.Сорокін, Зінченко, Клочко — Федорченко, Одогов, Чернишов, Кисельов — Берлизев.

Голи: Кулик (2, 38) — Клочко (30).

ЛУГАНСЬК
“ЛТК” — “Марріон” — 5:2 (2:0).

Судді: С. Туржанський (Запоріжжя), С. Литвинов (Донецьк).

“ЛТК”: Ципун — Журба, Мельников, Ятло, Цвеліх — Юрков, Дрьомов, Тменов, Заворотний.

“Марріон”: Цибенко — Степанов, Костигін, Костюченко, Коваленко — Лужанський, Шамотій, Гавриленко, Вершинін — Воронін.

Голи: Ятло (9), Дрьомов (16), Цвеліх (33), Мельников (40), Юрков (40) — Гавриленко (25), Воронін (30).

Львів
“Тайм” — “СумДУ-Артмотор” — 2:1 (0:0).

Судді: І. Бік, Д.Безпорочний (обидва — Харків).

“Тайм”: Іваняк — Скорий, Москвін, Кольцун, О.Бондар — Чепорнюк, Павленко, Макаєв, Д.Бондар.

“СумДУ-Артмотор”: Хавренко — Бурдюк, Колесник, Брацилов, Сасенко — Карацюба, Песоцький, Білоцерківець, Лебідь.

Голи: Павленко (23), Макаєв (28) — Колесник (35).

ДНІПРОПЕТРОВСЬК
“Будівел”-ВВ — “Кардинал” — 3:0 (0:0).

Судді: О. Коваленко (Донецьк), В.Бельков (Макіївка).

“Будівел”-ВВ: Зозуля — Косенко, Макшанов, Сопільняк, Засенко — Соломка, Пічкурів, Будін, Салабай — Гетун.

“Кардинал”: Жезло — Пунько, Танський, Когут, Багряк — Данилюк, Брошко, Лаба, Яцишин — Хлюбо, Воляннюк.

Голи: Соломка (37), Засенко (40), Макшанов (40).

ХАРКІВ
“Моноліт” — ТВД — 3:3 (2:1).

Судді: О. Соболевський (Радомішль), О. Банасько (Фастів).

“Моноліт”: Гурко — Чепель, Крамаренко, Турчак, Таранчук, Каргін, Трунов, Сколотий, Перадзе, Чуднов, Ніколаєнко, Рекунчак.

ТВД: Мельник — Цимбалак, Кіндій, Чеботарьов, Рогачов, Сильченко, Кордоба, Маржановський, Денис, Хавер, Вахула.

Голи: Турчак (13), Таранчук (18), Чепель (29) — Рогачов (10), Маржановський (36), Сильченко (40).

Італія. Серія «А»



ПОГОДА ВНОСИТЬ КОРЕКТИВИ

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Удинезе	9	6	2	1	17-6	20
2. Наполі	9	6	2	1	14-7	20
3. Мілан	9	6	1	2	14-7	19
4. Інтер	9	5	3	1	13-5	18
5. Фіорентина	9	5	2	2	12-7	17
6. Лаціо	9	5	1	3	17-12	16
7. Дженоа	9	5	1	3	12-8	16
8. Катанія	9	4	3	2	9-7	15
9. Ювентус	9	4	3	2	9-7	15
10. Аталанта	9	4	1	4	9-9	13
11. Палермо	9	4	1	4	12-14	13
12. Лечче	9	2	4	3	9-11	10
13. Сієна	9	2	3	4	7-8	9
14. Торіно	9	2	2	5	9-13	8
15. Сампдорія	8	1	4	3	6-11	7
16. Рома	8	2	1	5	9-15	7
17. Кальярі	9	2	1	6	5-12	7
18. Болонья	9	2	0	7	7-14	6
19. К'єво	9	1	3	5	6-13	6
20. Реджина	9	1	2	6	6-16	5

Найвлучніші

Альберто Джилардіно ("Фіорентина") — 7
 Мауро Зарате ("Лаціо") — 6
 Герман Деніс ("Наполі") — 5
 Горан Пандев ("Лаціо") — 5
 Амаурі ("Ювентус") — 5
 Златан Ібрагімович ("Інтер") — 5
 Дієго Міліто ("Дженоа") — 5
 Фабріціо Мікколі ("Палермо") — 5

У наступному турі,
1-2 листопада,
зустрічаються

Реджина — Інтер
 Ювентус — Рома
 Аталанта — Лечче
 Кальярі — Болонья
 Лаціо — Катанія
 Палермо — К'єво
 Сампдорія — Торіно
 Сієна — Фіорентина
 Удинезе — Дженоа
 Мілан — Наполі

9 тур

"Мілан" — "Сієна" — 2:1.
 "Мілан": Абб'яті, Антоніні, Бонера, Фаваллі, Дзамбротта, Гаттузо, Емерсон (Амброзіні, 71), Зесдорф, Кака, Пато, Індзагі (Шевченко, 77).

Голи: Індзагі (32), Кака (65, з пенальті) — Вергасола (54).

"Мілан" здобув перемогу без проблем, навіть незважаючи на мінімальний рахунок. У першому таймі ветеран "россо-нері" Індзагі забив першого гола, розпечатавши ворота ударом із близької відстані. Як до дебютного гола, так і після господарі мали безліч моментів, але блискуче діяв на лінії воротар "Сієни".

У другій половині матчу гос-

тям несподівано вдалося відігратися, коли Вергасола з кількох метрів проштотував кулю за спину Абб'яті, але за десять хвилин Кака реалізував пенальті за порушення правил проти Індзагі в межах штрафного майданчика.

"Лечче" — "Палермо" — 1:1.
 Голи: Качія (22) — Кавані (88).

"Болонья" — "Ювентус" — 1:2.

"Ювентус": Маннінгер, Мелльберг, Кнезевич, К'єлліні, Молінаро, Маркіонні, Сіссоко (Екдаль, 60), Т'ягу (Каморанезі, 84), Недвед, Амаурі (Джовінко, 70), Яквінта.

Голи: ді Вайо (74) — Недвед (12, 57).

"Ювентус", незважаючи на проблеми зі складом, здобув перемогу над "Болоньєю". Футболісти "Старої Синьйори" створили багато моментів і заслужено перемогли завдяки дублю Недведа. Першого м'яча Павел Недвед забив після потужного удару з-за меж штрафного майданчика, а другий — після удару-прострілу з флангу. Господарі зусиллями екс-

гравця "Ювентуса" ді Вайо одного м'яча відіграли, але на більше їх не вистачило.

"Торіно" — "Аталанта" — 2:1.

Голи: Аморозо (62), Стеллоне (64) — Флоккарі (66).

"Катанія" — "Удинезе" — 0:2.

"Удинезе": Ханданович, Мотта, Кода, Доміці, Паскуале, Інлер, Д'Агостіно, Ісла, Пепе, Квальярелла (Неф, 87), Санчес (Флоро Флорес, 81).

Голи: Санчес (13), Квальярелла (83).

"Наполі" — "Реджина" — 3:0.

Голи: Деніс (7, 16, 61).

"К'єво" — "Лаціо" — 1:2.

"Лаціо": Каррісо, де Сильвестрі, Сивілья, Розегнал, Раді, Ліхтштайнер, Дабо, Ледесма, Коларов (Роккі, 46), Зарате (Макінва, 74), Пандев.

Голи: Пелліссє (11) — Пандев (14), Мантовані (82, у свої ворота).

"Дженоа" — "Кальярі" — 2:1.

Голи: Папастатопулос (25), Мотта (55) — Б'яно (66).

"Фіорентина" — "Інтер" — 0:0.

"Фіорентина": Фрей, Комотто, Кролдруп, Гамберіні, Паскуаль (Дзаурі, 87), Кузманович (Альмірон, 69), Мело, Монтоліво, Сантана, Пацціні, Освальдо (Йоветич, 74).

"Інтер": Жуліо Сезар, Майкон, Кордоба, Бурдіссо, Максвелл, Станкович (Куарежма, 82), Х. Дзанетті, Обінна (Креспо, 63), Ібрагімович, Мансіні (Вієйра, 63).

У центральному матчі туру "Фіорентина" поділила очки із чинним чемпіоном — "Інтером". Варто відзначити, що жодна з команд не заслуговувала на поразку, тому нічия — цілком закономірний результат. Упродовж поєдинку моменти виникали біля обох воріт, але нападники грішили неточними ударами. Якщо ж м'яч летів у рамку воріт, на висоті були голкіпери.

Матч "Рома" — "Сампдорія" перервано через несприятливі погодні умови.

Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ.

Англія. Прем'єр-ліга



ШПІРНУЛИ КАНОНІРІВ

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліверпуль	10	8	2	0	15-6	26
2. Челсі	10	7	2	1	22-4	23
3. Арсенал	10	6	2	2	22-10	20
4. Астон Вілла	10	6	2	2	19-12	20
5. Халл Сіті	10	6	2	2	14-14	20
6. Манчестер						
Юнайтед	9	5	3	1	15-5	18
7. Портсмут	10	4	2	4	10-15	14
8. Манчестер Сіті	10	4	1	5	23-16	13
9. Мідлсбро	10	4	1	5	10-15	13
10. Вест Хем	10	4	0	6	14-18	12
11. Сандерленд	10	3	3	4	9-11	12
12. Евертон	10	3	3	4	14-19	12
13. Блекберн	10	3	3	4	11-18	12
14. Фулхем	9	3	2	4	8-8	11
15. Сток Сіті	10	3	1	6	11-18	10
16. Вест Бромвич	10	3	1	6	8-16	10
17. Ньюкасл	10	2	3	5	12-18	9
18. Уїган	10	2	2	6	11-15	8
19. Болтон	10	2	2	6	8-13	8
20. Тоттенхем	10	1	3	6	11-16	6

Найвлучніші

Амр Закі ("Уїган") — 7

У наступному турі,
1-3 листопада,
зустрічаються

Евертон — Фулхем
 Манчестер Юнайтед — Халл Сіті
 Мідлсбро — Вест Хем
 Портсмут — Уїган
 Сток Сіті — Арсенал
 Челсі — Сандерленд
 Вест Бромвич — Блекберн
 Тоттенхем — Ліверпуль
 Болтон — Манчестер Сіті
 Ньюкасл — Астон Вілла

10 тур

"Ньюкасл" — "Вест Бромвич" — 2:1 (2:0).

Ньюкасл: Гівен, Бейс, Тейлор, Колоччині, Хосе Енріке, Дафф, Гатрі, Бартон, Гут'єрес (Джеремі, 71), Мартінс (Хіско, 77), Амеобі (Керролл, 90+4).

Голи: Бартон (9, пен), Мартінс (42) — Міллер (65).

Тур розпочався поєдинком команд, які перебувають у нижній частині таблиці. Вже на дев'ятій хвилині за фол проти Шоли Амеобі був призначений одинадцятиметровий у ворота "Вест Бромвича". До м'яча підійшов "невихований тип" Джой Бартон і чітко реалізував пенальті. До кінця тайму "сороки" закріпили перевагу: Обафемі Мартінс забив гол метрів із восьми ударом головою після винахідливого пасу Хабіба Бейсе.

У другій половині гості вирішили, що результат гри не справедливий, і почали облогу воріт ірландського воротаря "Ньюкасла". Вона дала результат в середині тайму, коли Міллер височив на побачення із Гівеном, не залишивши тому шансів. На останніх хвилинах ВБА відчутно підім'яв суперника і міг зрівняти рахунок, але "сороки" вистояли та нарешті змогли порадувати перемогою — в нинішньому сезоні "Сент Джеймс Парк" уперше і останнє споглядав це дійство в серпні.

"Астон Вілла" — "Блекберн" — 3:2 (1:1).

Голи: Люк Янг (45), Баррі (65), Агбонлахор (87) — Уорнок (30), Емертон (90).

"Халл Сіті" — "Челсі" — 0:3 (0:1).

"Челсі": Чех, Босингва (Іванович, 86), Карвалью, Террі, Ешлі Коул, Деко (Калу, 78), Обі Мікей, Лемпард, Джо Коул (Беллетті, 54), Малуда, Анелька.

Голи: Лемпард (4), Анелька (50), Малуда (75).

"Сток Сіті" — "Сандерленд" — 1:0 (0:0).

Гол: Фуллер (73).

"Ліверпуль" — "Портсмут" — 1:0 (0:0).

"Ліверпуль": Рейна, Арбелоа, Хьюллія, Каррагер, Фабіо Ауреліо, Пеннант (Бенаюн, 63), Хаві Алонсо, Лукас Лейва, Бабел (Рієра, 71), Джеррард (Кін, 90+1), Кюйт.

Гол: Джеррард (74, пен.).

"Манчестер Юнайтед" — "Вест Хем" — 2:0 (2:0).

"МЮ": Кушак, Рафаель (Гаррі Невілл, 81), Фердинанд, Видич, Евра, Криштіану Роналду, Флетчер (Каррік, 69), Андерсон, Нані (Руні, 69), Тевес, Бербагов.

Голи: Криштіану Роналду (14, 30).

"Мідлсбро" — "Манчестер Сіті" — 2:0 (0:0).

Голи: Афонсо Алвеш (53, пен.), О'Ніл (90+4).

"Болтон" — "Евертон" — 0:1 (0:0).

Гол: Феллаїні (89).

"Фулхем" — "Уїган" — 2:0 (1:0).

Голи: Енді Джонсон (11, 60).

"Арсенал" — "Тоттенхем" — 4:4 (1:1).

"Арсенал": Альмунія, Санья, Сильвестр, Галлас, Кліши, Уолкотт (Ебве, 75), Фабрегас, Денісон, Насрі (Сонг, 88), ван Персі (Діабі, 81), Адебайор.

"Тоттенхем": Гомес, Хаттон (Гантер, 79), Чорлука, Вудгейт, Ассу-Екото, Бентлі, Модрич, Дженас, Хаддлстоун, Бейл (Леннон, 54), Павлюченко (Бент, 65).

Голи: Сильвестр (37), Галлас (46), Адебайор (64), ван Персі (68) — Бентлі (13), Бент (67), Дженас (90), Леннон (90+4).

Статистика зустрічей сьогоднішніх суперників свідчила про таке: 17 матчів у рамках прем'єр-ліги не програвали "каноніри" сусідам з "Уайт Харт Лейн". А в рідних стінах то й зовсім із 93-го року. Поламати такі тенденції було б найкращим зіллям для приниження "Тоттенхему" на старті чемпіонату.

На 13-й хвилині Лука Модрич поборовся в районі центрального кола і, заволодівши м'ячем, забезпечив передачею Бентлі, який зважився на удар із 35-ти метрів, чим спантеличив Алмунію, який пропустив приниження гола. Цей "дзвінок" розбудив підопічних Венгера, які швидко прибрали ініціативу до своїх рук. Зрівняти рахунок

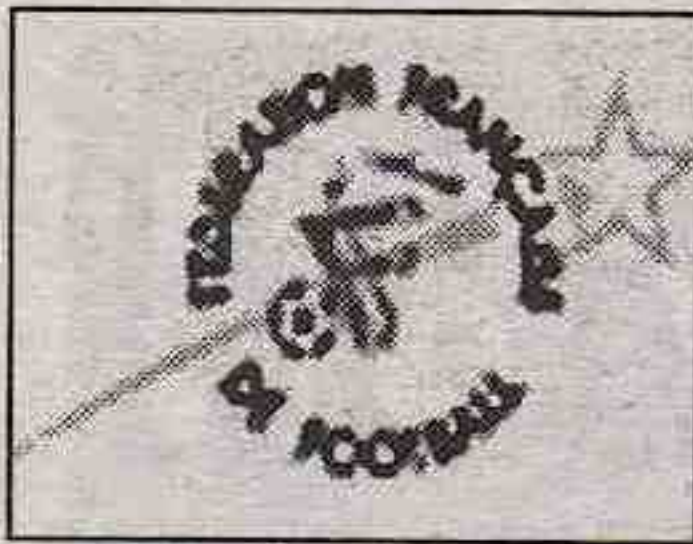
"канонірам" вдалося наприкінці тайму, використавши "стандарт". Подача "корнера" у виконанні ван Персі стала загадкою для воротаря гостей Гомеса, а Мікаель Сильвестр влучив у ціль — 1:1.

Початок другої половини матчу став приголомшливим для команди Гарі Реднаппа. Уільям Галлас, вигравши верхову боротьбу, з подачі ван Персі переправив м'яча у ворота "шпор" — 2:1. В середині другого тайму господарі створили комфортну перевагу. Насрі, скориставшись довгим пасом Фабрегаса, вивівся на побачення із Гомесом. Француз перекинув воротаря, а Адебайор добив м'яча у ворота — 3:1. За пару хвилин гості відігралися. Бент виявився першим на добиванні після удару Хаддлстоуна — 3:2. Ще менше часу знадобилося господарям для відновлення паритету у два голи. Адебайор, показавши індивідуальну майстерність, виклав м'яча ван Персі, який сильно і точно бив у кут — 4:2.

Здавалося, що чергова перемога від команди Венгера нікуди не дінеться, але футболісти "Тоттенхему" схамулилися наприкінці. Спершу Дженас скористався помилкою захисника Кліши — 4:3. А в компенсований час після дальнього "пострілу" Модрича Леннон виявився першим на "п'ятячку" — 4:4. Фантастичне завершення матчу показало, що "Тоттенхем" недовго має намір залишатися аутсайдером прем'єр-ліги.

Михайло РЕЗНІК.

Франція



ЦАРЮВАЛИ ЖИРОНДИСТИ НЕДОВГО...

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ліон	11	7	3	1	16-8	24
2. Бордо	11	6	3	2	18-10	21
3. Тулуза	11	6	3	2	10-8	21
4. Марсель	11	5	5	1	21-14	20
5. Ле Ман	11	5	3	3	18-13	18
6. Гренобль	11	5	3	3	10-8	18
7. Лілль	11	4	5	2	15-13	17
8. ПСЖ	11	5	2	4	12-10	17
9. Ренн	11	3	7	1	13-9	16
10. Ніцца	11	4	4	3	15-13	16
11. Осер	11	4	3	4	12-11	15
12. Кан	11	3	5	3	17-13	14
13. Монако	11	3	4	4	9-10	13
14. Лор'єн	11	3	3	5	14-15	12
15. Нант	11	3	2	6	8-17	11
16. Сент-Етьєн	11	3	1	7	7-14	10
17. Нансі	11	1	6	4	8-13	9
18. Валансьєн	11	2	2	7	8-16	8
19. Гавр	11	2	2	7	8-18	8
20. Сошо	11	0	6	5	10-16	6

Найвлучніші
Бензема ("Ліон") — 7
Кавенегі ("Бордо") — 6
Оро ("ПСЖ") — 6
Ремі ("Ніцца") — 6
Савидан ("Кан") — 6
Жиньяк ("Тулуза") — 5
Конє ("Марсель") — 5

У наступному турі, 1-2 листопада, зустрічаються
Осер — Валансьєн
Лілль — Нант
Лор'єн — Гренобль

Марсель — Сент-Етьєн
Нансі — Бордо
Ніцца — ПСЖ
Тулуза — Кан
Гавр — Монако
Ліон — Ле Ман
Ренн — Сошо

11 тур
Після вівторкової перемоги над "Гавром" на перше місце вийшов "Бордо" і міг милуватися там собою майже цілу добу. Ніхто не сумнівався, що за день жирондисти будуть скинуті з вершини, адже ще не грали ні "Ліон", ні "Марсель", а в дружні гостьові поразки грандів від не надто грізних "Сошо" і "Нанту" вірилося мало. Так воно й, власне, сталося. Але якщо "леви" зуміли перемогти, перервавши свою триматчеву безвиграшну серію, то марсельці спромоглися лише на нічию.

"Сошо" — "Ліон" — 0:2 (0:0).
Голи: Бензема (66), Дельгадо (90).
Вилучення: Дальма (81), Перкі (90).
Гості змогли здолати опір суперника лише в середині другого тайму, коли Карім Бензема пострілом з 20-ти метрів загатив м'яча під поперечину. У компенсований же арбітром час Сесар Дельгадо, забивши свого першого гола в елітному дивізіоні Франції, подвоїв перевагу "левів".

"Нант" — "Марсель" — 1:1 (1:0).
Голи: Маревал (44) — Б. Конє (78).
Вилучення: Бекаменга (81).
"Марсель", що поступився в минулому турі своєму найпринциповішому супернику — ПСЖ, не зумів у гостях обіграти "Нант". Більш того, марсельцям довелося протягом зустрічі відіграватися: за хвилину до перерви Ремі Маревал після кутового, поданого Давидом де Фрейтасом, гарматним ударом з 35-ти метрів розстріляв ворота Стіва Манданда. А відновив рівновагу на 77-й хвилині Бакарі Конє з передачі Мамаду Самасса.

"Бордо" — "Гавр" — 4:0 (1:0).
Голи: Бельон (29, 47), Кавенегі (71), Вендель (80).
Жирондисти вдома каменя на камені не залишили від "Гавру", відвантаживши у його ворота чотири м'ячі, і піднялися на другу сходинку в турнірній таблиці. До того ж дублем відзначився Давид Бельон. Саме він на 29-й хвилині і відкрив рахунок, коли після його удару м'яч зачепив ногу Жеремі Енена та влетів у ворота. На початку другого тайму форвард "Бордо" з передачі Йоана Гуффрана подвоїв перевагу господарів поля. На 71-й хвилині підопічні Лорана Блана провели прекрасну комбінацію, яку з передачі Маруана Шамаха

завершив Фернандо Кавенегі. А крапку, як і в минулому матчі, за десять хвилин до завершення поставив Вендель.

"Ле Ман" — "Осер" — 0:2 (0:2).
Голи: Олієк (35, 39).
"Ле Ман", який посідав до цього туру третє місце, несподівано в рідних стінах поступився "Осеру". Героєм зустрічі став Денніс Олієк, який зробив дубль. Свого першого м'яча форвард бургундців забив на 35-й хвилині з передачі Томаса Каленберга, а лише за чотири хвилини кенійський легіонер удруге засмутив Йоана Пеле.

ПСЖ — "Тулуза" — 0:1 (0:0).
Гол: З. Камара (65, у свої ворота).
Продовжує нестабільно виступати ПСЖ. Після яскравої перемоги, здобутої минулого уїк-енду над марсельцями, парижани в черговому турі на своєму полі поступилися "Тулузі". Результат поєдинку вирішив єдиний м'яч, забитий у власні ворота.

"Гренобль" — "Лілль" — 0:0.
Дебютант елітного дивізіону, який встиг уже чимало набити галасу, розійшовся миром із "Ліллем". На 4-й хвилині Людовик Обраньяк був близький до того, щоб відкрити рахунок, проте після його пострілу м'яч поці-

лив у поперечину. Підопічні Рюді Гарсії не програють ось уже у восьми матчах поспіль. Щоправда, останніх три із них вони завершили внічию.

"Валансьєн" — "Ренн" — 0:0.
"Кан" — "Ніцца" — 1:1 (0:0).
Голи: Савидан (68) — Ремі (85, з пенальті).
"Монако" — "Нансі" — 3:1 (1:0).
Голи: Німані (32), Покривац (64), Ліката (87) — Хаджі (77).
Першими успіху досягли монегаски. На 32-й хвилині Парк Чу Янг пробив, Женаро Брасильяно парирував удар, але Фредерик Німані опинився першим на добиванні та спрямував шкіряного у порожні ворота. У середині другого тайму Ніколя Покривац після розіграшу штрафного, виконаного Алехандро Алонсо, подвоїв перевагу господарів поля. На 77-й хвилині Юсуф Хаджі відіграв один пропущений м'яч, подарувавши гостям надію на порятунок. Проте за десять хвилин Александр Ліката поставив крапку в матчі.

"Сент-Етьєн" — "Лор'єн" — 1:4 (1:1).
Голи: Б. Гомис (33) — Морель (19), В. Робер (56, 70), Айю (89).
Ірина ХОЛОД.

Німеччина



МИТТЄВІСТЬ ЗУПИНИЛАСЯ

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Хоффенхайм	10	7	1	2	27-15	22
2. Байєр	10	7	0	3	24-11	21
3. Гамбург	10	6	2	2	17-15	20
4. Байєрн	10	5	3	2	22-16	18
5. Герта	10	5	3	2	14-10	18
6. Шальке	10	4	5	1	15-8	17
7. Боруссія Д	10	4	5	1	18-15	17
8. Зольфсбург	10	4	4	2	23-16	16
9. Штуттгарт	10	5	1	4	15-12	16
10. Вердер	10	3	4	3	23-22	13
11. Кельн	10	4	1	5	8-12	13
12. Айнтрахт	10	2	3	5	11-16	9
13. Карлсрує	10	3	0	7	8-16	9
14. Ганновер	10	2	3	5	10-20	9
15. Армінія	10	1	5	4	11-17	8
16. Бохум	10	1	4	5	13-18	7
17. Боруссія М	10	2	1	7	9-20	7
18. Енергі	10	1	3	6	6-15	6

Найвлучніші
Ібішевич ("Хоффенхайм") — 11
Хельмес ("Байєр") — 8
Віхнярек ("Армінія") — 7
Ба ("Хоффенхайм") — 6

У наступному турі, 31 жовтня — 2 листопада, зустрічаються
Байєр — Вольфсбург
Байєрн — Армінія
Вердер — Герта
Енергі — Шальке
Ганновер — Гамбург
Хоффенхайм — Карлсрує
Штуттгарт — Кельн
Боруссія Д — Бохум
Боруссія М — Айнтрахт

Пара берлінських форвардів (Воронін та Пантелич).

10 тур
"Карлсрує" — "Шальке" — 0:3 (0:2).
Голи: Бордон (15), Кураний (19), Фарфан (68).
"Армінія" — "Енергі" — 1:1 (0:1).
Голи: Віхнярек (63) — Рангелов (31).
"Вердер" — "Байєр" — 0:2 (0:0).
Бременський "Вердер" продовжує своє. Команда Томаса Шаафа за всіма статтями поступилася на своєму полі леверкузенському "Байєру" і залишилася на десятому місці, отримавши всього лише три перемоги в десяти турах. "Вердер" продовжив свою безвиграшну серію до чотирьох матчів.
Голи: Відаль (71), Фридрих (80).
"Вольфсбург" — "Боруссія М" — 3:0 (1:0).
Голи: Графіте (40, з пенальті), Мадлунг (55), Місимович (75, з пенальті).

"Вовки" з кожним туром виглядають дедалі переконливіше і починають демонструвати гру дійсно високого класу.

"Герта" — "Ганновер" — 3:0 (0:0).
Голи: Пантелич (63), Воронін (84), Ніку (90).
Без особливих проблем "Герта" Люсьєна Фавре

удом розібралася з міцним "Ганновером". Якраз на другий сезон стало чітко видно, за рахунок чого свого часу швейцарський фахівець зміг зробити чемпіоном своєї країни скромний "Цюрих". Якщо перший рік у Фавре не вийшов, то тепер гра "Герти" вперше за останні роки радує її фанатів.
"Бохум" — "Хоффенхайм" — 1:3 (1:0).
Голи: Гротє (2) — Ба (64), Ібішевич (70, з пенальті), Едуардо (71).
Шанс зупинити несподіваного лідера чемпіонату отримав "Бохум". Команда швейцарського

тренера з перших хвилин кинулася вперед і вже на 2-й хвилині відкрила рахунок! Це Денніс Гротє виявився першим на добиванні. Такий розвиток подій став сюрпризом для "селюків". Було видно, що підопічні Ральфа Рангника вже звикли вести в рахунок по ходу кожного матчу, а тому відіграватися у них не виходить.

Втім, для таких моментів і існує тренер. У перерві досвідчений фахівець зробив ряд тактичних перестановок, випустив на поле Байса замість лідера півзахисту Саліховича, і гра пішла! Потрібно зазначити, що нападники гостей Ба та

Ганс Майєр нервує.

Голи: Демикеліс (55, у свої ворота) — Клозе (65), Рибєрі (70).
"Кельн" — "Боруссія Д" — 0:1 (0:1).
Гол: Крінге (65).
"Гамбург" — "Штуттгарт" — 2:0 (1:0).
Голи: Троховський (17), Матейсен (74).
У найцікавішому поєдинку туру перемогу здобули господарі. Гра була дуже змістовною і обидві команди продемонстрували гарний футбол. "Гамбург" зумів реабілітуватися за поразку від "Хоффенхайму".

Ібішевич на двох забили вже 17 м'ячів. Для команди Рангника прекрасна миттєвість зупинилася. Чи надовго? Сказати важко, але суперник у наступному турі дає привід сподіватися, що зупинилася принаймні на тиждень.

"Айнтрахт" — "Байєрн" — 1:2 (0:0).

БІЛИЙ ГУЛЛІТ



НА ШЛЯХУ ПРОФЕСІЙНОГО ФУТБОЛУ

У віці двадцяти років майбутня зірка світового футболу підписав контракт з "Юніон Магдаленою", командою першого дивізіону чемпіонату Колумбії. Потім були "Міліонаріос" та "Депортиво Калі". В 1988 році переїхав до Франції, де буквально притягнув за вуха власними силами клуб "Монпельє" до чвертьфіналу Кубка УЄФА і приніс команді Кубок країни. Карлос забивав небагато, але на полі був вправним асистентом. Я би порівняв його гру з роботою офіціанта, бо Вальдерама, мов на блюдечку, підносив своїм партнерам голіві передачі підвищеної видовищності та ефективності. Ні, краще не офіціанта, а досвідченого бармена, який вмів, та, на перший погляд, недбало жонглює пляшечками й термосами, готуючи коктейль. Так само, у лінійній манері, але безпомилково, обігрував він опонентів на футбольному полі, готуючи гол у ворота суперника. Форварду лишалося лише "випити коктейль", тобто відправити м'яч у сітку воріт, розстрілюючи безпомічного голкіпера.

Вже у Франції в особі Вальдерами побачили одного з найталановитіших плеймейкерів світу. Через два роки диво-футболіста переманили до іспанського клубу "Реал Вальядолід". За цю команду він грав майже рік, після чого повернувся на батьківщину, де захищав кольори "Індепендьєнте" та "Хуніор Баранкільї".

БІЛИЙ ГУЛЛІТ

Екзотична зачіска Карлоса Вальдерами зробила його відомим та популярним. Його легко впізнавали, а тому навіть ті художники, що не мали особливого таланту, використовували портрет футболіста для створення карикатурних малюнків. Кожен глядач міг легко вирізнити його з-поміж інших футболістів на полі, навіть маючи поганий зір чи не знаючи гравців надто добре, щоб з верхніх трибун впізнати їх за статуєю.

Саме через зачіску Карлос отримав і своє прізвище — "Білий Гулліт". Розвинена уява вболівальників знайшла у шевелюрі Вальдерами часткову (за винятком кольору) відповідність шевелюрі голландської зірки Рууда Гулліта, який підкорював серця футбольних вболівальників Європи та решти світу одночасно з Вальдерамою, але зачіску зробив раніше. До речі, Гулліт народився 1 вересня 1962 року, а Вальдерама — 2 вересня

КАРЛОС АЛЬБЕРТО ВАЛЬДЕРАМА ПАЛАСІО

Прізвища: Ель Пібо (малюк, дитина), Білий Гулліт.

Народився: 2 вересня 1961, Санта-Марта, Колумбія

Громадянство: Колумбія

Зріст: 175 см

Позиція: півзахисник

1961 року. Цікава гра чисел, чи не так?

УЛЮБЛЕНЕЦЬ АМЕРИКАНЦІВ

У 1996 році, вже маючи статус зірки світового футболу, Вальдерама перебирається до США, де стає справжнім улюбленцем публіки. Глядачам подобається його невимушена гра, легкість і певна візуальна байдужість та навіть лінощі на полі. Така його манера гри нагадує стиль ведення бою Мухамеда Алі. Крім того, колоритна зачіска теж не залишилася непоміченою. Неординарна особистість надовго привернула увагу.

У Штатах Карлос захищає кольори "Тампа-Бей", "Майамі" та "Колорадо". Тричі бере участь в матчах за участю зірок американської футбольної ліги MLS. Одного разу Білого Гулліта було визнано найціннішим її гравцем. На рахунку цього веселуна 98 результативних

КАР'ЄРА

Клуби

1981—1983	Юніон Магдалена	
1984—	Міліонаріос	
1985—1988	Депортиво Калі	
1988—1990	Монпельє	77 (4)
1991—1992	Реал Вальядолід	17 (1)
1992—	Індепендьєнте	2 (2)
1993—1995	Хуніор Баранкільї	82 (5)
1996—1997	Тампа-Бей М'юїні	43 (7)
1998—1999	Майамі Ф'южн	22 (3)
1999—2001	Тампа-Бей М'юїні	71 (5)
2001—2002	Колорадо Репідс	39 (1)

Національна збірна

1983—1998	Колумбія	111 (12)
-----------	----------	----------

Досягнення

Чемпіон Колумбії: 1993, 1995
Володар Кубка Франції: 1990
Найкращий футболіст Південної Америки: 1987, 1993
Найкращий футболіст MLS: 1996
Найкращий асистент в історії MLS

передач. Досягнути сотні за цим показником не вдавалося в американській футбольній лізі ні-



кому. Безперечно, якби сам Вальдерама дізнався про ці цифри, ще граючи в MLS, то доклав би зусиль і набрав необхідну кількість голівих пасів, встановивши новий рекорд ліги. Але йому вистачило і тих, що були, аби отримати звання найкращого асистента в історії американської ліги. Але цифри й титули — не головне. Серця вболівальників колумбієць підкорив видовищністю гри, а не статистичними даними чи офіційно оформленими рекордами.

ЗАСЛУЖЕНЕ ВИЗНАННЯ

Вальдерама є рекордсменом за кількістю проведених матчів у складі національної команди

Колумбії (111 ігор). І це при тому, що дебютував за збірну Білий Гулліт, коли йому було аж 24 роки! Та дебютна для Карлоса гра в національній команді відбулася 27 жовтня 1985 року в матчі кваліфікації до чемпіонату світу-1986 проти Парагваю. Колумбія поступилася з рахунком 3:0. Мабуть, тоді й з'явилося прагнення допомогти своїй збірній піднятися на вищий рівень, що і було успішно втілене у житті.

Вдалі виступи за національну збірну на чемпіонатах світу 1990, 1994 і 1998 років та на Копі Америка (Вальдерама брав участь у п'яти розіграшах Кубка Америки) у поєднанні з надфектною грою на клубному рівні сприяли тому, що Карлос потрапив до списку 125 найвидатніших футболістів світу за версією ФІФА. Цього досі не вдалося зробити нікому з його співвітчизників.

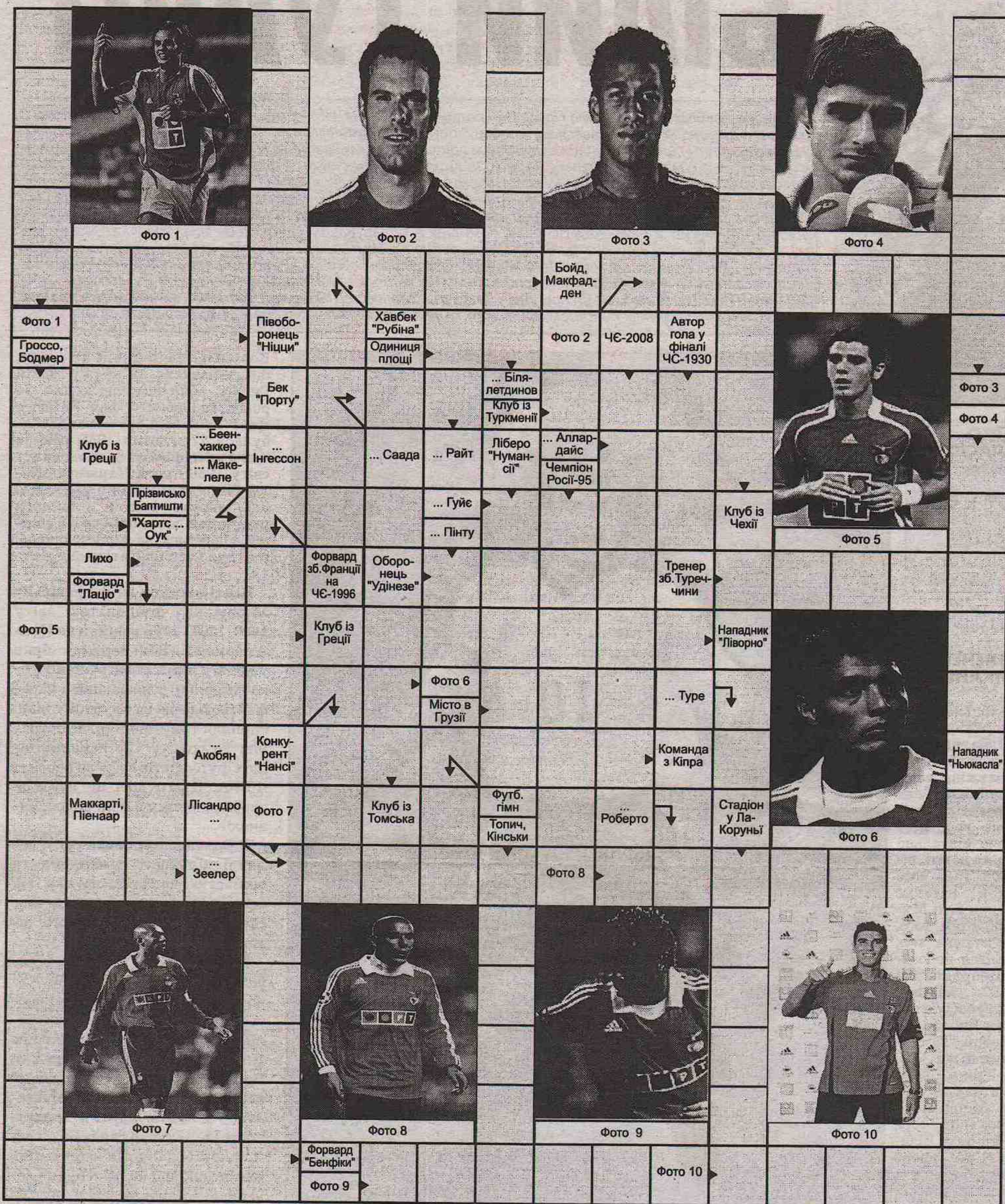
У Вальдерами немає такої великої кількості командних та особистих трофеїв, на яку він реально заслуговує. Але це не є справжнім показником його таланту.

Повісити бутси на цвях колумбієць вирішив у віці 41 року. Але його й нині пам'ятають і пишаться. В його рідному місті футболістові встановили пам'ятник. Шестиметровий бронзовий Вальдерама був встановлений перед входом на стадіон "Магдалена" у Санта-Марті в присутності 14-ти тисяч глядачів та самого футболіста. Це найбільший пам'ятник, що коли-небудь і де-небудь встановлювався футболістові.

Підготував Андрій ГАЛАКА.



СКАНВОРД № 163



Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.



ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

**Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047,
Київ-47, проспект Перемоги, 50.**

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

Т.п.о. головного редактора

О.В.ОЗІРНИЙ

Черговий по номеру

І.С.ХОЛОД

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025122.

Індекс 60994.



4 820012 961863